

PROGRAMACIÓ
DEPARTAMENT D'ITALIÀ
2024 / 2025

A. Aspectes organitzatius

1	COMPOSICIÓ DEL DEPARTAMENT	1
2	OFERTA FORMATIVA. CURSOS CURRICULARS I COMPLEMENTARIS. TIPOLOGIES I MODALITATS	2
3	CALENDARI DE REUNIONS	3
4	CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES	3
5	ÚS DE LA PLATAFORMA I SOFTWARE CORPORATIU PER A LA COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT	3
6	SESSIONS D'ESTANDARDITZACIÓ	3
	6.1 RESPONSABLE DE LES SESSIONS	3
	6.2 CALENDARI DE LES SESSIONS	3
7	PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ	3
	7.1 PROVES ESCRITES: ADMINISTRACIÓ I ORGANITZACIÓ DE LA CORRECCIÓ EN ELS TRIBUNALS	3
	7.2 PROVES ORALS: CONVOCATÒRIA I PREPARACIÓ DE LES PROVES PER PART DE L'ALUMNAT. AVALUACIÓ DELS TRIBUNALS	4

B. Aspectes curriculars

1	INTRODUCCIÓ	4
	1.1 MARC LEGISLATIU	4
	1.2 JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ	4
	1.3 CONTEXTUALITZACIÓ	5
2	CURRÍCULUM DELS NIVELLS	155
3	DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	179
4	ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES	179

	4.1 METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA	179
	4.2 ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENENTATGE	180
5	CRITERIS D'AVUACIÓ	187
	5.1 EN CURSOS NO CONDUENTS A PROVA DE CERTIFICACIÓ	187
	5.2 EN PROVA DE CERTIFICACIÓ	188
6	MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	188
7	FOMENT DE LA LECTURA	189
8	UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ	190
9	RECURSOS DIDÀCTICS	190
10	ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES	191

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del departament

La distribució en nivells i grups per al present curs, així com el professorat assignat a cadascun d'ells, queda de la següent manera:

1 A2
Eva Alcaraz Freire
Riccardo Cinotti
Consuelo Gómez Cebrián
Cristina Manfreda
Denis Zamaro
2 A2
Lucrecia Díaz Rodríguez
Donatella Pironi
Denis Zamaro
B1
Eva Alcaraz Freire
Cristina Manfreda
1 B2
Lucrecia Díaz Rodríguez
Consuelo Gómez Cebrián
2 B2
Riccardo Cinotti
Donatella Pironi
C1
Carme Sanz Aleix
1 C2

La direcció del departament estarà a càrrec de Cristina Manfreda i la coordinació a càrrec de Consuelo Gómez Cebrián.

2. Oferta formativa. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats.

CURSOS CURRICULARES/CURSOS CURRICULARS						
NIVELL/NIVEL		HORARI / HORARIO				MODALIDAD / MODALITAT
1A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	08:00-10:00	PRESENCIAL
1A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	10:00-12:00	PRESENCIAL
1A2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	12:00-14:00	PRESENCIAL
1A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	15:00-17:00	PRESENCIAL
1A2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	15:00-17:00	PRESENCIAL
1A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	17:00-19:00	PRESENCIAL
1A2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	17:00-19:00	PRESENCIAL
1A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	19:00-21:00	PRESENCIAL
1A2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	19:00-21:00	PRESENCIAL
2A2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	08:00-10:00	PRESENCIAL
2A2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	10:00-12:00	PRESENCIAL
2A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	12:00-14:00	PRESENCIAL
2A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	17:00-19:00	PRESENCIAL
2A2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	19:00-21:00	PRESENCIAL
2A2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	19:00-21:00	PRESENCIAL
B1	dim/mar	i / y	djs/jue	de	10:00-12:00	PRESENCIAL
B1	dim/mar	i / y	djs/jue	de	12:00-14:00	PRESENCIAL
B1	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	17:00-19:00	PRESENCIAL
B1	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	19:00-21:00	PRESENCIAL
1B2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	10:00-12:00	PRESENCIAL
1B2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	12:00-14:00	PRESENCIAL
1B2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	17:00-19:00	PRESENCIAL
1B2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	19:00-21:00	PRESENCIAL
2B2	dill/lun	i / y	dcr/mie	de	10:00-12:00	PRESENCIAL
2B2	dim/mar	i / y	djs/jue	de	17:00-19:00	PRESENCIAL
1C1	dim/mar	i / y	djs/jue	de	12:00-14:00	PRESENCIAL
1C1	dim/mar	i / y	djs/jue	de	15:00-17:00	PRESENCIAL
1C1	dcr/mie			de	10:00-12:00	A DISTÀNCIA
1C1	dill/lun			de	15:00-17:00	A DISTÀNCIA
1C2	dim/mar			de	12:00-14:00	A DISTÀNCIA
1C2	dim/mar			de	15:00-17:00	A DISTÀNCIA

CURSOS COMPLEMENTARIS/CURSOS COMPLEMENTARIOS			
CURS/CURSO	NIVELL/NIVEL	DIA/DÍA	HORA
INICIACIÓN AL ITALIANO	A1	DLL/L	16.00-17:00
ITALIANO Y MÚSICA	A1	DM/DJ/ M/J	16.00-17:00
TEATRO ITALIANO PARA AMATEURS	A2	DC/MC	12:00-14:00
PRÁCTICA EXPRESIÓN ORAL A2	A2	DC/MC	16:00-17:00
PRÁCTICA CONVERSA	B2		12:00-13:00
PRÁCTICA CONVERSA	C1	DC/MC	12:00-14:00
PRÁCTICA CONVERSA (ONLINE)	C1	DM/M	11:00-12:00

3. Calendari de reunions.

El calendari de reunions de departament serà el següent:

- 2 de setembre de 2024
- 19 de setembre de 2024
- 29 de novembre de 2024
- 31 de gener de 2025
- 28 de febrer de 2025
- 28 de març de 2025
- 30 de maig de 2025

4. Calendari de recollida de notes.

El/la professor/a de cada grup haurà d'arreglar, en almenys dos dates diferents distribuïdes periòdicament al llarg del curs acadèmic, les dades d'evolució i seguiment de cada una d'aquestes activitats de llengua i introduirà els resultats a ITACA, de manera que les qualificacions parcials del curs que conformen l'avaluació contínua estaran disponibles per a la consulta de l'alumnat a Webfamília.

5. Ús de la plataforma i software corporatiu per a la comunicació interna del departament.

El departament es comunicarà a través del correu corporatiu Outlook Microsoft.

6. Sessions d'estandardització

Es realitzaran dos sessions de estandarització a l'any: una interdepartamental i una altra departamental.

6.1. Responsable de les sessions.

La sessió interdepartamental estarà a càrrec del coordinador de formació i es realitzarà en les dates que s'acorden amb el/la ponent de la formació.

La sessió departamental d'estandardització estarà a càrrec de la direcció i de la coordinació de departament.

6.2. Calendari de les sessions.

La sessió d'estandardització departamental es realitzarà el 28 de març de 2025.

7. Proves unificades de certificació

7.1. Proves escrites: administració i organització de la correcció en els tribunals.

El calendari de proves escrites de certificació serà el que determine la Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació. Les proves de comprensió escrita i comprensió oral seran corregides només per un docent. Les proves de Mediació

Escrita, Expressió Escrita i Expressió Oral seran corregides per tribunals compostos per dos docents. Si la puntuació obtinguda en estes proves és massa dispar, l'exercici serà corregit per un tercer docent.

7.2. Proves orals: convocatòria i preparació de les proves per part de l'alumnat. Avaluació dels tribunals.

Els candidats hauran d'acudir a l'hora i el lloc indicats en la convocatòria que es publicarà en la web de l'escola amb antelació suficient. Disposaran del temps de preparació que la Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació establisca per a cadascun dels nivells per a preparar la mediació oral, el monòleg i el diàleg. Els candidats seran avaluats per tribunals compostos per dos docents i les proves podran ser gravades.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. INTRODUCCIÓ

1.1. MARC LEGISLATIU

La present programació didàctica es basa en les següents lleis i decrets.

- La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, que regula en els seus articles del 59 al 62 les ensenyances d'idiomes de règim especial i les organitza en els nivells Bàsic, Intermedi i Avançat.
- La Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, que modifica el nom i els certificats de les ensenyances d'idiomes de règim especial.
- El Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre que fixa les exigències mínimes del nivell Bàsic a l'efecte de certificació i estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- L'esborrany del Decret 242/2019, pel qual s'estableixen els ensenyaments i el currículum d'idiomes de règim especial de la Comunitat Valenciana i desenvolupa la normativa bàsica estatal sobre la matèria curricular de conformitat amb el que es disposa per l'article 6.4 de la Llei orgànica 2/2006, el qual dictamina que les Administracions educatives establiran el currículum dels nivells Bàsic, Intermedi i Avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a partir dels aspectes bàsics fixats en el Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre.
- Resolució de 30 de juliol de 2024, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2024-2025.

1.2. JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ

L'ensenyament d'idiomes a les EEOI s'organitzen en tres nivells: nivell bàsic, nivell intermedi i nivell avançat. Aquests nivells es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües,

que se subdivideixen, al seu torn, en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2.

En italià el nombre de cursos per nivells s'organitza de la següent manera:

- Nivell A2: dos cursos
- Nivell B1: un curs
- Nivell B2: dos cursos
- Nivell C1: un curs
- Nivell C2: dos cursos

Segons el Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació (MCER), l'ús de la llengua compren les accions que fan les persones que, com a individus i agents socials, desenvolupen una sèrie de competències generals, així com unes competències comunicatives lingüístiques en contextos i situacions diversos.

Per tant, aquesta programació especifica els objectius, continguts, metodologia i criteris d'avaluació que s'han de desenvolupar de per tal d'assolir els diferents nivells.

1.3. CONTEXTUALITZACIÓ

La programació del departament d'italià de la EOI València Saïdia es contextualitza en:

- un entorn multicultural, a causa de l'assistència a classe de nombrosos estrangers residents en la nostra comunitat.
- una oferta plurilingüística, ja que en el nostre centre s'ofereixen fins a 16 idiomes diferents, alguns d'ells complets fins al nivell C2.
- una labor constant i compromesa de tots els departaments i els/les docents d'aquests.

2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS

ASPECTES COMUNS DEL CURRÍCULUM NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals. Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent. Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica

clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques han de ser òptimes i la comunicació, directa. Els textos han de versar principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.).

- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians.
- Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari ha de ser d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos han d'anar acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i han de referir-se a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos han de referir-se principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta.
- Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill.
- Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat.
- Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els temes i els textos siguin concrets i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es

realitze lentament i amb claredat.

- Reconéixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faça de manera lenta i clara amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació predictable, com per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., tasques quotidianes i peticions que s'hagen de dur a terme.
- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com, per exemple, les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió;
- distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesis sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;^[SEP]
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

1.3 Criteris d'avaluació

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en pugui tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com, per exemple, persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi

col·laboren.

- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.
- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com, per exemple, explicar com arribar a algun lloc.
- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre-hi, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.
- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que pugua demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.
- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., presentació, transacció...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre;
- concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica;
- adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.);
- localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.);
- expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els recursos disponibles;
- compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus

exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

2.3 Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i

organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.

- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com *e*, *però* i *perché*.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprén textos breus i senzills, com, per exemple, cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.

- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).
- Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com, per exemple, anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).
- Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com, per exemple, carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.
- Comprén informació específica en textos escrits simples, com, per exemple, cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments. Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.
- Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.
- Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interés personal (per exemple, esport i personatges famosos).
- Comprén una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguin detalls impredecibles.
- Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprén instruccions sobre medicaments expressades com a ordres simples, p. e., Preneu-lo abans de les menjades o No en prengueu abans de conduir.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.
- Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p. e.,

aficions, esports, activitats d'oci o animals).

- Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predictable (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 . Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió;
- distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesis sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals.

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú; saludar, donar la benvinguda; acomiadar; convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris, hores i intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius.

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals,

sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics.

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

3.3 Criteris d'avaluació

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i

símbols d'ús freqüent.

- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics freqüents, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- Escriure entrades d'un diari personal que descriguen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es puga consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.

- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).
- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).
- Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.
- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).
- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre;
- concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica;
- identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;

- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;

- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);

- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

4.3 Criteris d'avaluació

Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.

- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les

convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com, per exemple, etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.
- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparéixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguem coneguts i el missatge siga lent i clar.
- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur

a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.
- Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.
- Empra advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.
- Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.
- Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.

- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que pugui demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o quan hi està d'acord. Transmet el tema fonamental d'allò que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en què s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en què es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al

context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, i sortir-se'n amb una correcció i una fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària una certa cooperació d'aquell per mantindre la interacció.

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat o d'interés personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en què es produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interés personal.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius

- Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguen instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a una velocitat normal (p. e. durant una celebració privada o una cerimònia pública).
- Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.
- Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e. en el cas d'una reclamació), sempre que se'n pugui demanar confirmació sobre alguns

detalls.

- Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema siga conegut i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en què participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguen disposats a repetir o reformular el que han dit.
- Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o de l'interés propi, sempre que les condicions acústiques siguen bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faça un ús gaire idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en què es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguen plantejar preguntes per comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.
- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en què els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura

social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatius, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia,

l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. conversa > conversa formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del

camp propi o d'interés personal, que són clarament intel·ligibles malgrat que vagen acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.

- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o de l'interés o l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'allò que s'ha presentat, encara que pot ser que haja de demanar que les hi repetisquen si es parla amb rapidesa.
- Sortir-se'n en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els àpats i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e. per fer una reclamació o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.
- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interés personal o pertinents per a la vida diària (p. e. família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en què es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència; es narren històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i s'invita altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i es justifiquen de manera senzilla opinions i plans.
- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per plantejar un tema nou), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.
- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que comporten un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en què es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionant de manera senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que se'n repetisquen, se'n aclarisquen o se'n elaboren els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. conversa > conversa informal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera, estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.3 Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per produir textos orals

breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.

- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals de les funcions esmentades i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per cercar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per prendre o mantindre el torn de paraula, encara que a vegades tendisca a concentrar-se en la mateixa producció i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el-lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, i en aquest cas recórrega a circumloquis i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguen instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera

simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interés personal, educatiu o ocupacional, p. e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.

- Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interés personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.
- Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interés personal.
- Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en què s'informa d'assumptes del propi interès (p. e. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).
- Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o de l'interés propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.
- Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció

comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. correspondència > carta comercial); la (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per expressar:

- l'entitat i les seues propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera, estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

3.3 Criteris d'avaluació

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprén les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un *curriculum vitae* breu, senzill i ben estructurat, en què s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en què s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.
- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en què es remarquen els aspectes que

són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.
- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o de l'interés propi, i en què es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es creuen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.

- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència > carta personal); la (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar:

- l'entitat i les seues propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera, estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals.

4.3 Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e. copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per organitzar la informació o les idees.
- Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e. punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e. ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els

participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.

- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es puga preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessite i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per facilitar la interpretació.
- Mitjançar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.
- Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com fer parafrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.
- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten portar a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta, posada en relació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en

les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recórrega a l'estereotip.

- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per tindre-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per obtindre la informació bàsica o complementària que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per viure de manera independent en llocs en què s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en l'entorn esmentat.

Per a això l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els

detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o especialització propi, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.

- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i prou detallats, d'una certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara pot cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.
- Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com explícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugua rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats i prou detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb tot detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua, i que es pugui demanar confirmació.

- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguen ben estructurats i tinguen marcadors explícits que guien la comprensió.
- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupe amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no gaire idiomàtica.
- Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i els arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.
- Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.

- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

1.2.4 Competència i contingut discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. presentació > presentació formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats propis en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interès o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i

defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

- Sortir-se'n amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats; fent hipòtesis i responent a aquestes; tot això, sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i remarcant la importància personal de fets i experiències.
- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e. de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda o bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en què esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 *Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics*

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.2.2 *Competència i continguts estratègics*

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació

de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista,

consells, advertències i avisos.

- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. entrevista > entrevista de treball); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i

quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3 Criteris d'avaluació

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons

el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.

- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a això algunes estructures complexes, sense que se li note gaire que està cercant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que potser no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del camp d'interés o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i

informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals o de l'interès propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.

- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en què es transmet informació detallada i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o de l'interès propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.
- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en què l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics,

trets ortotipogràfics...).

- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e. text periodístic > article d'opinió); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés

pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

3.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llegeix amb un grau alt d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament senyalitzades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuais.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuais pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Emplenar, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e. per contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e. per cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.
- Escriure notes, anuncis i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interés propi, i en què es remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interés propi, encara que es perda alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. e. de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interés propi.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en què s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es remarca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dona i se sol·licita informació detallada, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.
- Escriure informes d'extensió mitjana, d'estructura clara i en un format convencional, en què s'exposa un assumpte amb un cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista

concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre línies d'actuació futures o possibles.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una carta de presentació, un informe...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar;

demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro) gènere (p. e.

correspondència > carta formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

4.3 Criteris d'avaluació

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil, o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Duu a terme les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques) i ampliar-ho amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, varia la formulació per evitar repeticions freqüents i recorre amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara pot manifestar influència de la/les seua/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit

general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.

- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que puga demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessite.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seues opinions respecte a això amb claredat i amabilitat i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, una conversa o un debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes de l'interés propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, les opinions i els arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a una velocitat normal i en

una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

- Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten portar a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta, avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.

- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tota mena de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis en l'àmbit terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en pugua confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugua tindre per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.
- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels

autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugua rellegir les seccions difícils.

- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits esmentats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes, mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.
- Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que pugua tindre.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre amb una facilitat relativa la majoria de les conferències, xarrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.
- Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.
- Comprendre converses d'una certa longitud en què es participa encara que no

estiguen clarament estructurades i la relació entre les idees siga només implícita.

- Comprendre sense gaire esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

1.2. Competències i continguts

1.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

1.2.2. Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

1.2.3. Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjeturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar;

desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; excusar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

1.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).

1.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5. Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i

quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6. Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

1.2.7. Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3. Criteris d'avaluació

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileses pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds

dels parlants, tant implícites com explícites.

- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un repertori ampli d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per a utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1. Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa, gairebé sense esforç, usant una certa entonació per a transmetre matisos subtils de significat amb precisió.
- Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan siga necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i gairebé sense esforç a les preguntes de l'audiència.
- Portar a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en què ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estiga disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.
- Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per

expressar reaccions i per mantindre el bon desenvolupament del discurs.

- Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tracten de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en què es faça un ús emocional, al·lusiu o humorístic de l'idioma, expressant les idees i opinions pròpies amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.
- Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e. en debats, xarrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tracte de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la postura pròpia formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

2.2. Competències i continguts

2.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2. Competència i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facen imperceptibles les dificultats ocasionals.

2.2.3. Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna

cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

2.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

2.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5. Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat); l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6. Competència i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7. Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.3. Criteris d'avaluació

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiú i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e. utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se n'adone, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dona lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes específics i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou feines apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara pot cometre relliscades petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou feines es note que cerca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria propera a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.

- Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervindre en la conversa. Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluisca sense dificultat. Planteja preguntes per comprovar que ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1. Objectius

- Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.
- Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p. e. format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic).
- Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.
- Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.
- Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en què al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seues implicacions.
- Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una complexitat conceptual especial, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

3.2. Competències i continguts

3.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

3.2.2. Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

3.2.3. Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments;

insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; excusar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

3.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

3.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

3.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5. Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació,

exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació;

3.2.6. Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3. Criteris d'avaluació

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).

- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que a vegades pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuais, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1. Objectius

- Prendre notes detallades durant una conferència, un curs o un seminari que tracte de temes de la seua especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.
- Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.
- Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

4.2. Competències i continguts

4.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

4.2.2. Competència i continguts estratègics

Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

4.2.3. Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

4.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

4.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el-lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5. Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís,

autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6. Competència i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3. Criteris d'avaluació

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establides en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.

- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que relliscades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en què l'ortografia és correcta, llevat de relliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

5. Activitats de mediació

5.1. Objectius

- Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e. assajos o conferències).
- Fer una interpretació consecutiva en xarrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis.
- Mitjançar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (p. e. en reunions, seminaris, taules redones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtindre els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.
- Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguen estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estiga familiaritzat,

i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interés o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.

- Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).
- Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interés general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi.
- Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interés propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

5.2. Competència i continguts interculturals

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

5.3. Criteris d'avaluació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.
- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e. en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font,

així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.

- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que fluïska la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant, o demanant a les parts que elaboren, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o recapitulant per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments del nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre d'altres, cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a escala d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per participar en tota mena de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat és capaç de:

- Comprendre amb facilitat total, sempre que dispose d'un quant temps per habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e. estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interés o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per comunicar-se en qualsevol mena de situació de la vida personal, social,

professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors llevat d'algun *lapsus linguae* ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

- Comprendre amb deteniment, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en què s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contindre judicis de valor velats, o en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a una velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors llevat d'alguna relliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat); tot això, sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als contextos d'ús diferents i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i una entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1. Objectius

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol mena d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques. Comprendre conferències, xarrades, discussions i debats especialitzats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguen una gran

quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.

- Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciand-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua.
- Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en què es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb què no s'està familiaritzat, encara que no estiguen estructurats clarament i la relació entre les idees siga només implícita, i reaccionar-hi en conseqüència.
- Comprendre sense esforç, i apreciar amb deteniment, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i programes de televisió o ràdio que continguin una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional, o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants i apreciand-hi al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

1.2. Competències i continguts

1.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

1.2.2. Competència i continguts estratègics

Utilització eficaç de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

1.2.3. Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar;

assenir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió d'una gamma àmplia de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

1.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut:

selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

1.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5. Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formalment i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)]; – l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6. Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

1.2.7. Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context

comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3. Criteris d'avaluació

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en què les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, gairebé sense esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diferents patrons d'entonació

segons el context comunicatiu específic.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1. Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per a transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Fer presentacions convincents davant col·legues i experts i pronunciar conferències, ponències i xarrades, extenses, ben estructurades, i detallades, sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per adequar-lo a les necessitats dels oients, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.
- Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i sortint-se'n sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.
- Participar amb una desimboltura total en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i sortint-se'n amb autoritat i amb una fluïdesa total, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació.
- Fer i gestionar, amb una eficàcia total, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que puguin sorgir d'aquestes relacions.
- Conversar còmodament i adequadament, sense cap limitació, en tota mena de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.
- Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es porten a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

2.2. Competències i continguts

2.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de

cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2. Competència i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

2.2.3. Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant exponents complexos orals de les funcions esmentades, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment,

confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

2.2.4.1. Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

2.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el-lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5. Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i

focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6. Competència i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7. Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per expressar matisos subtils de significat.

2.3. Criteris d'avaluació

- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tota mena d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap evitar les dificultats que puga tindre amb tanta discreció que l'interlocutor amb prou feines se n'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.

- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Porta a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura diferents tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e. en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que amb prou feines es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació

comunicativa, variant-la per expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i d'altres).

- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per considerar les paraules més apropiades amb què expressar els seus pensaments, o per cercar un exemple o una explicació adequats.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per abundar en els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors, i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1. Objectius

- Comprendre sense dificultat qualsevol mena d'informació pública, instrucció o disposició que pugui interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els seus aspectes subtils i els que es poden derivar del seu contingut.
- Comprendre en detall la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al camp d'especialització propi en particular.
- Comprendre amb deteniment i detall tota mena de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e. actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs d'investigació o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.
- Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p. e. informes que inclouen dades estadístiques), identificant-hi actituds i opinions implícites en el desenvolupament i les conclusions, i apreciand-hi les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural.
- Comprendre en detall i amb deteniment, i interpretar de manera crítica, la informació, les idees i les implicacions de qualsevol mena de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.
- Comprendre tota mena de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de l'àrea professional, acadèmica o d'interès pròpia.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials,

articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua, o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor velats.

- Comprendre amb facilitat i en detall qualsevol mena de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.
- Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciand-hi recursos literaris (símbols, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques), així com les seues implicacions.

3.2. Competències i continguts

3.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

3.2.2. Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

3.2.3. Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular

hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

3.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

3.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

3.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa

de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el-lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5. Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6. Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3. Criteris d'avaluació

- Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que llegeix i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, el contingut i l'orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant

en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1. Objectius

- Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint, tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.
- Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves.
- Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres.
- Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en què es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; s'hi descriuen els procediments de treball; s'hi fa un tractament exhaustiu del tema; s'hi incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'hi inclouen i avaluen informació i fets detallats i s'hi presenten les conclusions pròpies de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.
- Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en què s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.
- Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja siga per sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

4.2. Competències i continguts

4.2.1. Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

4.2.2. Competència i continguts estratègics

Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més

adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

4.2.3. Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; excusar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa,

temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

4.2.4. Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.2.4.1. Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

4.2.4.2. Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5. Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6. Competència i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7. Competència i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3. Criteris d'avaluació

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb una correcció total.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tota mena d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Porta a terme les funcions comunicatives o els actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins

i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüïtat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura diferents tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna rrelliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb naturalitat total, flexibilitat i eficàcia.

5. Activitats de mediació

5.1. Objectius

- Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

- Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.
- Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumptes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil.
- Mitjançar amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi.
- Traslladar per escrit amb la precisió deguda el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos escrits o orals d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrellevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant-hi de manera fiable informació detallada i arguments complexos.
- Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos complexos estructuralment i conceptualment, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics de l'interès propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es pugui els trets característics (p. e. estilístics, lèxics o de format).

5.2. Competència i continguts interculturals

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten portar a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb naturalitat i eficàcia total: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta, avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrés; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpte de riscos; flexibilitat; tolerància;

valors universals.

5.3. Criteris d'avaluació

- Aprecia amb deteniment les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per sortir-se'n de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera gairebé automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.
- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciament, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua, i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e. selecció, omissió o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

Nivell bàsic A2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Concordances: subjecte + verb, subjecte + verb + atribut.
- Oracions declaratives: afirmatives (*credo di sì*) i negatives. Oracions negatives: posició de *non* i doble negació (*non c'è nessuno, non ho mangiato niente*). Ordre dels elements en cada tipus d'oració.
- Oracions interrogatives amb partícules i sense partícules: *che, cosa, che cosa, quale, quanto, quando, dove, come, chi, perché, come mai, mai*. Ús de *mai* en oracions amb verb en passat: *Sei mai andato in Italia?*
- Oracions exclamatives (*Che bello!, Che peccato!*) i interjeccions més freqüents: *Mah?, Boh?, Eh? Eh!*
- Introducció a les oracions impersonals: amb *si*, amb *bisogna* + infinitiu, amb *si deve/devono* + infinitiu, amb *c'è bisogno di* + infinitiu.

- Coordinació amb les conjuncions més freqüents: copulatives (*e, anche, neanche*), disjuntiva (*o*), adversatives (*ma, però*) i conclusiva (*quindi*).
- Introducció a l'oració condicional del primer tipus: *se* + present en l'oració subordinada + present/imperatiu en l'oració principal.
- Subordinació substantiva amb verb + infinitiu.
- Subordinació adjectiva amb *che* + indicatiu.
- Subordinació adverbial i circumstancial més freqüent (causal, modal, temporal, concessiva i condicional amb indicatiu) i amb les conjuncions més comunes: *siccome, dato che, perché, come, quando, mentre, se, anche se*. Final implícita amb *per* + infinitiu.
- Oracions impersonals amb *fa* (*caldo/freddo*) i amb verbs que designen fenòmens meteorològics.

Nom

- Gènere dels noms: noms masculins acabats en *-o*, en *-e* i en *-a* i noms femenins amb terminació en *-a* i en *-e*. Formació del femení en noms de persona: *-o/a, -e/-a, -e/-essa, -tore/-trice*. Alguns noms freqüents amb gènere de diferent etimologia: *fratello/sorella*. Noms d'ús freqüent amb diferències de gènere respecte als idiomes materns de cada estudiant.
- Número dels noms. Formació de plurals regulars (*-a/e, -o/i, -i/i*) i casos particulars més freqüents: noms masculins en *-a*, noms invariables en *-o*. Noms invariables, per reducció o per ser préstecs no integrats o semiintegrats: *foto, hotel*. Alguns plurals irregulars molt freqüents (*uomo→uomini, uovo→uova*). Primera introducció als noms amb plurals complexos: *ciliegia, fuoco*, etc.
- Noms més freqüents que només existeixen en plural: *pantaloni, occhiali*, etc.
- Introducció a la comparació del nom.
- Noms de professions amb els verbs *fare* + article determinat i *essere* amb o sense article determinat.
- Femenins i plurals irregulars del vocabulari d'ús freqüent ancorat a les àrees lèxiques de nivell.

Pronom

- Pronoms personals de subjecte. Formes i ús. Casos d'explicitació i el·lipsis del pronom.
- Primera aproximació a l'ús de pronoms personals complement. Formes àtones de complement directe (*mi, ti, ci, vi, lo, la/Le, li, le/Le*), de complement indirecte en contextos propis del nivell (*mi, ti, ci, vi, gli, le/Le*) i pronoms reflexius (*mi, ti, si, ci, vi*). Introducció a les formes tòniques dels pronoms personals (*me, te, lui, lei/Lei, noi, voi, loro*). Casos freqüents d'explicitació i el·lipsis del pronom.
- Pronoms interrogatius i exclamatius: *chi, che, cosa* i *che cosa, quale, quanto*. Interrogatiu *come mai*. Contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Pronoms demostratius: *questo, quello*. Formes i usos en relació amb l'espai.

Formes neutres: *questo, quello, ciò*.

- Pronoms possessius: formes, ús. Presència o omissió d'article: *è mio* vs. *è il mio*.
- Pronoms indefinits: *tutto, poco (un po'), molto, tanto, troppo, alcuni/e, nessuno, niente, qualcuno, qualcosa*.
- Introducció a la combinació de pronoms directes + indirectes i reflexius + directes de 1a i 2a persona singular: *me lo, te lo*.
- Pronoms relatius: *che, chi, quale, dove, come*.
- Partícula *ci* amb valor locatiu.
- Introducció a la partícula *ne* amb valor partitiu en situacions quotidianes.
- Introducció a la reduplicació del pronom: *Il vino, lo preferisci rosso o bianco?*

Article

- Articles determinats i indeterminats: gènere, nombre i variants en funció de la inicial del substantiu que precedeixen. Casos freqüents d'ús/omissió, especialment en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant: amb noms geogràfics, professions (*è medico* vs. *fa il medico*), expressions temporals, adjectius possessius, etc.
- Articles partitius.

Adjectiu

- Gènere i nombre dels adjectius qualificatius: adjectius de dos, tres (*altruista/i/e*) i quatre terminacions i alguns adjectius invariables d'ús freqüent.
- Introducció a la declinació i ús dels adjectius *bello* i *buono*.
- Posició i concordança dels adjectius amb el nom al qual es refereixen.
- Funció atributiva i predicativa.
- Adjectius amb el verb *essere*: especialment adjectius de nacionalitats, descripció física i psíquica, també de característiques transitòries: *contento, preoccupato, stanco*. Anàlisi contrastiva amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Introducció a la comparació entre dos termes amb adjectius qualificatius: *più/meno... di/che; (così) ... come, (tanto) ... quanto*.
- Substantivació d'alguns adjectius d'ús freqüent: *i vecchi, i ricchi*, etc.
- Adjectius possessius. Formes i usos. Possessius i noms de parentiu. Ús precedit de l'article. Casos de col·locació posposada al nom i omissió de l'article en expressions freqüents: *a casa mia*.
- Adjectius demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai i el temps. Gènere i nombre de *quello* i variants en funció de la inicial del substantiu que precedeixen.
- Adjectius indefinits d'ús freqüent: *tutto, poco, molto, alcuno, nessuno, altro, qualche, troppo, tanto, abbastanza, ogni*. *Tutto* com a intensificador d'adjectiu: *Marc è tutto solo*. Adjectius numerals. Ús de *mille/mila*.
- Locucions adjectives interrogatives i exclamatives: *che, cosa, che cosa*,

quale, quanto + adjectiu qualificatiu.

- Numerals cardinals i ordinals. Ús de numerals en expressions temporals: *la prima volta che, per la seconda volta*.

Verb

- Present d'indicatiu dels verbs regulars i irregulars més usats de les tres conjugacions. Present dels verbs reflexius d'ús freqüent. Ús del present per a descriure rutines, amb valor de futur i primera introducció al present històric. Present de verbs freqüents de construcció indirecta: *piacere, sembrare*, etc. *Per me / secondo me* + indicatiu present per a expressar una opinió.
- *Passato prossimo*. Ús dels auxiliars *avere/essere*. Concordança del subjecte i del participi passat quan s'utilitza l'auxiliar *essere* i concordança dels pronoms de complement directe anteposats amb el participi passat quan s'utilitza l'auxiliar *avere*.
- Participi passat: formes regulars i irregulars més freqüents.
- *Indicativo imperfetto*. Formes. Usos per a descriure en passat i per a expressar cortesia.
- Imperatiu. Formes afirmatives i negatives de la segona persona singular i plural i de la primera plural. Formes utilitzades en les funcions més usuals: cridar l'atenció, donar instruccions, donar consells, convidar, permetre, etc.
- *Condizionale presente*. Formes i ús per a expressar cortesia i consells.
- Verbs modals: primera aproximació a les perífrasis *dovere/potere/volere/sapere* + infinitiu.
- Infinitiu present després de modals, en proposicions finals i temporals implícites: *per/prima di* + infinitiu. Perífrasi d'infinitiu d'ús freqüent: *pensare di* + infinitiu, *si deve/devono* + infinitiu, *bisogna* + infinitiu, *stare per* + infinitiu, *continuare a* + infinitiu, *avere bisogno di* + infinitiu.
- Gerundi: construcció *stare* + gerundi.
- Introducció de verbs copulatius, predicatius, auxiliars, modals. Introducció del verb *esserci*, la seua distribució amb *essere* i *stare* i relatiu contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Introducció dels verbs pronominals freqüents i alguns canvis de significat respecte a la forma de derivació: *mettere/mettersi*. Introducció del verb *avere* + partícula pronominal *ci* + pronoms directes.

Adverbi

- De manera (*bene, male*), adverbis acabats en *-mente* i uns altres freqüents.
- De temps: *adesso, prima, dopo, stamani/stamattina, stasera, stanotte; poi, dopodomani, ancora, già*.
- De freqüència: *mai, sempre, di solito, spesso, a volte, ogni tanto*.
- De quantitat: *un po', molto, abbastanza, troppo, abbastanza*.
- D'afirmació, negació i distribució: *sì, no, non, anche, neanche*.

- De dubte: *forse, probabilmente, sicuramente*.
- Adverbis i locucions de lloc: *qui/qua, lì/là, vicino; a destra, in fondo, di sotto, di sopra*.
- Adverbis i locucions discursius: *eccetera/ecc., e così via*.
- Gradació de l'adverbi: *molto/più* + adverbi.
- Algunes formes irregulars del grau comparatiu: *meglio, peggio*. Sufix superlatiu *-issimo* amb funció adverbial.
- Introducció a la posició de l'adverbi amb els temps compostos. Exemples amb adverbis d'ús freqüent: *già, mai*.
- Introducció a la posició en la frase d'*anche* i *sempre*.
- Expressions temporals que introdueixen temps del passat o accions començades en el passat.

Preposició

- Simples (o pròpies): *di, a, da, in, con, per, su, tra/fra*.
- Articulades: *a, in, da, di, su* + article determinat en contextos propis del nivell.
- Adverbis d'ús preposicional (o preposicions impròpies) i locucions preposicionals d'ús freqüent, especialment de lloc: *sotto, sopra, dietro; davanti a, vicino a, lontano da*. Contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Introducció a les alternances més freqüents entre preposicions simples i articulades: *sono in ufficio / sono nell'ufficio del capo*.
- Preposicions dependents de verbs (*smettere di, riuscire a, dipendere da, cercare di, provare a, finire di, cominciare a*) i de noms (*avere bisogno di/aver voglia di, interesse per*).

2. DISCURS

Adequació

- Maneig i ús del registre estàndard en les situacions comunicatives del nivell. Primera introducció al registre col·loquial.
- Expressions freqüents per a expressar funcions socials com agrair, rebutjar, demanar permís, etc.

Coherència i cohesió

- Expressions per a mostrar acord i desacord: *anch'io, anche a me; neanche io, neanche a me*.
- Marcadors del discurs d'alta freqüència: per a dirigir-se a algú, cridar l'atenció i saludar (*sentì/a, scusa/i, buongiorno, ciao, salve*), per a prendre, mantindre i cedir el torn de paraula (*e? e tu?, scusa, ma, e allora, pronto?*), per a manifestar suport (*dimmi, mi dica*), per a demanar i expressar confirmació (*capisci?, sì, ah, capito, no?, sì?, vero?, va bene, ho capito, certo, esatto*),

per a mostrar acord i desacord (*sì, ok, d'accordo, va bene, perfetto; no, mah, beh, insomma, sicuro?*), per a demanar un aclariment (*come?, scusa?, cosa hai detto?*), per a iniciar un discurs introduint un tema nou o contestant a una pregunta (*allora, dunque*), per a concloure (*ok, d'accordo, perfetto*).

- Marcadors textuais per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals informals: *Caro Michele; A presto*.
- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.
- Sistema de representació gràfica per a separar idees, per a citar les paraules d'uns altres: punts suspensius, dos punts, cometes, exclamacions. Contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Concordança verbal i nominal entre els elements bàsics de l'oració: subjecte, predicat i complement; article, substantiu i adjectiu.
- Concordança bàsica dels temps verbals en el discurs.
- El·lipsi dels elements coneguts en les respostes: subjecte, verb o ambdós.
- Recursos per a contextualitzar en l'espai i en el temps: ús d'adverbis i expressions espaciotemporals.
- Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent: *e, ma, però, o; perché, siccome, anche se, mentre, quando*.
- Entonació i puntuació discursiva bàsiques.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs: present i passat.
- Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Exponents freqüents per a les funcions del nivell: *Come si dice?; Cosa significa?; Salve!; Come va?; Ciao!; Mi va; Che giorno è?; Davvero?; Non ci posso credere!; Non mi dire!; In bocca al lupo!; Congratulazioni!; Magari!; Finalmente!; Che schifo!*
- Vocabulari i locucions usuals de les situacions i temes del nivell.
- Paraules freqüents amb gènere o nombre que presenten major dificultat o en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Falsos amics freqüents.
- Expressions fixes *com la/di mattina* o *domani pomeriggio* i col·locacions d'ús freqüent.
- Col·locacions verbals usuals amb adverbis (*verbi sintagmatici*): *andare via, tirare su*.

Significat

- Sinònims, antònims i paraules polisèmiques d'ús freqüent.
- Campos associatius dels temes treballats.

Formació de paraules

- Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents.
- Eскурçament d'algunes paraules per reducció del cos fònic: *tele(visore)*, *moto(cicletta)*.
- Neologismes (*googlare*) i préstecs (*mouse*) molt freqüents.

Derivació de paraules

- Diminutius freqüents i reconeixement de falsos diminutius també d'ús freqüent.
- Sufixos augmentatius, despectius i afectius més freqüents.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Alfabet i lletreig. Introducció al concepte d'alfabet fonètic. Reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics.
- Fonemes que presenten major dificultat per als alumnes: /dz/, /ts/, /dʒ/, /tʃ/, /ʃ/, /ʎ/, /z/. Consonants dobles. Oposició /b/ i /v/. Oposició de sons vocàlics oberts i tancats: /ɛ/ y /e/, /ɔ/ y /o/. /s/ inicial de paraula.
- Introducció als diftongs i als nexes consonàntics.
- Reconeixement de les síl·labes tòniques.
- Interferències amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.
- Accent prosòdic i gràfic.

Ortografia

- Alfabet com a sistema gràfic. Correspondència entre fonemes i lletres: transcripció dels fonemes /k/, /g/, /dʒ/, /tʃ/. Digramas i trigrames: *gn*, *gl* + *i*, *sc*, *ci* + *a/o/u*, *gi* + *a/o/u*, *gh* + *e/i*, *ch* + *e/i*, *sci* + *a/o/u*, *gli* + *a/o/u*.
- Ús de les majúscules.
- Puntuació: punt, coma, exclamació i interrogació.
- Formes de reducció -apòcope i elisió- adequades al nivell.
- Accent gràfic de l'italià: tònic sobre la vocal final en paraules agudes (*città*, *caffè*) i diacrític en monosíl·labs més comuns (*da/dà*, *e/è*).
- Apòstrof: usos bàsics i introducció de la distinció entre apòstrof obligatori (*un'amica*) i apòstrof opcional (*Marco m'ama*).
- Introducció a la divisió sil·làbica en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Transcripció gràfica dels numerals i altres símbols no alfabetizables d'ús comú: €, @.

Nivell intermedi B1

1. GRAMÀTICA

Oració

- Modalitats d'oració. Oracions enunciatives afirmatives i negatives. Doble negació amb *niente*, *nessuno* i la seua col·locació en la frase. Oracions volitives: imperatives, desideratives, exhortatives. Oracions interrogatives directes i indirectes: parcials, totals, disjuntives. Oracions exclamatives verbals i nominals.
- Concordança subjecte + verb + atribut/complement predicatiu. Ordre dels elements en cada tipus d'oració.
- Oracions impersonals amb *si*, *bisogna* + infinitiu, *uno* + temps simples. Tercera persona plural amb valor impersonal.
- Interjeccions usuals pròpies i impròpies: *Bah!*, *Oh!*; *Forza!*, *Basta!*
- Repàs i aprofundiment de la coordinació (copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, declarativa, distributiva) amb les conjuncions més freqüents.
- Repàs i aprofundiment de l'oració condicional del primer tipus.
- Subordinació amb subjuntiu: verbs que expressen gust i dubte.
- Subordinació substantiva (objectives, subjectives, declaratives, interrogatives indirectes) per a les funcions pròpies del nivell amb: verb + infinitiu, verb + *che* + indicatiu/subjuntiu, *di* + infinitiu.
- Subordinació adjectiva amb *che* + indicatiu. Primera aproximació a oracions relatives amb preposició + *cui* + indicatiu.
- Repàs i aprofundiment de la subordinació circumstancial amb el verb en indicatiu: causal, consecutiva, temporal, concessiva (*anche se*). Subordinació circumstancial amb el verb en condicional. Introducció a la subordinació circumstancial amb el verb en subjuntiu: final (*perché*), concessiva (*benché*), condicional (*purché*).

Nom

- Concordança en gènere i nombre de tots els components del grup nominal en els casos vistos en el nivell A2 i aprofundiment en els casos d'irregularitat propis del nivell.
- Concordança dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nom).
- Funcions del grup nominal.
- Classes de noms propis: ampliació dels topònims (*le Eolie*). Noms comuns, abstractes, concrets, col·lectius, comptables i in comptables.
- Aspectes rellevants del gènere. Aprofundiment sobre noms freqüents amb gènere de diferent etimologia: *frate/suora*. Noms comuns quant al gènere: acabats en *-ante*, *-e*, *-essa* i *-a*. Noms epicens: *la volpe maschio/femmina*. Falsos amics de gènere d'ús freqüent per al nivell: *la guida*, *la modella*.
- Aspectes rellevants del nombre: sistematització dels noms masculins acabats en *-a*, noms amb terminació *-cia/-gia* amb *i* tònica, noms que acaben en *-cia/-gia*, *-co/-go*, *-ie*, noms invariables.

- Presentació i tractament de noms d'origen estranger d'ús freqüent.

Pronom

- Consolidació pronoms personals. Posició del pronom personal amb els verbs modals, amb l'imperatiu en tractament informal i amb *ecco*. Introducció a l'ús de *tu* amb els verbs del subjuntiu.
- Formes tòniques dels pronoms personals: *me, te, lui, lei, noi, voi, loro*.
- Formes combinades de pronoms directes, indirectes i reflexius.
- Pronoms en verbs pronominals d'ús freqüent: *andarsene*.
- Possessius en algunes expressions fixes: *I miei*.
- Demonstratius: consolidació de formes i ús. Pronom *quello* en estructures identificatives: *Quelli che sono usciti*.
- Relatius: ús de la preposició amb *quale* i *cui*.
- Indefinits: consolidació de formes i ús.
- Ús pronominal de numerals.
- Partícules *ci* i *ne* com a pronoms del complement argumental.
- Partícula *ci*: consolidació del valor locatiu. Verbs pronominals d'ús freqüent: *volerci*.
- Partícula *ne*: consolidació de l'ús partitiu i presentació d'altres usos freqüents: *Che ne dici?*

Article

- Article: consolidació de formes, elecció, ús i omissió. Usos contrastius del nivell: *Non ci sono le mele*. Elecció de l'article amb paraules estrangeres freqüents del nivell: *lo yogurt*.

Adjectiu

- Variables i invariables: repàs i ampliació de la formació del gènere i nombre. Concordança de l'adjectiu qualificatiu amb més d'un nom de diferent gènere. La forma *stesso*.
- Modificadors de l'adjectiu.
- Graus de l'adjectiu: comparatiu i superlatiu. Adjectius amb comparatius i superlatius regulars i irregulars.
- Compostos sintètics més freqüents: *migliore*.
- Repàs i ampliació de la declinació dels adjectius *bello* i *buono*.
- Adjectius acabats en *-abile, -ibile, -evole*.
- Ampliació dels adjectius amb el verb *essere*.
- Possessius: consolidació de formes i usos. Usos contrastius: presència, absència, col·locació.
- Demonstratius: consolidació de formes, elecció i ús.
- Indefinits: consolidació de les formes d'ús freqüent: *qualche/qualsiasi*.
- Numerals cardinals i ordinals: consolidació de formes i usos. Numerals

multiplicadors (*doppio*). Forma *entrambi*. Sufix *-esimo*.

- Interrogatius i exclamatius: formes, posició, combinació.
- Expressions fixes de correspondència formal: *Distinti saluti*.
- Ús de *tutto* amb la conjunció *e* (*tutte e due*), amb l'article (*tutte le lingue*) i amb els dos elements (*tutte e due le lingue*).

Verb

- Indicatiu: verbs més freqüents amb doble auxiliar. Selecció de l'auxiliar amb verbs modals en forma composta. *Imperfetto* per a expressar intencions futures no confirmades: *Domani pensavo di andare in piscina*. *Trapassato prossimo*. Totes les funcions del futur. Verbs regulars i irregulars més freqüents. Ús del futur per a fer previsions, parlar d'accions futures amb l'expressió de dubte.
- Condicional simple: formes regulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents de la primera, segona i tercera persona del singular. Ús per a expressar desitjos i intencions. Consolidació de l'imperatiu afirmatiu i negatiu. Formes apocopades (*fa'*) i el seu ús amb els pronoms. Imperatiu de cortesia i posició dels pronoms. Imperatius lexicalitzats: *Dai!*
- Subjuntiu present: introducció a les formes regulars i irregulars dels verbs d'ús freqüent. Usos freqüents en oracions subordinades (relatives, condicionals, finals, concessives, comparatives, temporals), amb verbs que expressen dubte, voluntat, temor i desig. En l'estructura *essere* + adjectiu + *che* + subjuntiu. Amb expressions impersonals. Ús de la forma implícita amb el mateix subjecte. Reflexió sobre aspectes contrastius en l'ús del subjuntiu amb verbs d'opinió.
- Formes no personals del verb: infinitiu, ús en les instruccions. Perífrasis verbals amb infinitiu pròpies del nivell. Infinitiu compost amb valor temporal. Participi passat: repàs i ampliació de formes irregulars.
- Ampliació de verbs impersonals: verbs que expressen fenòmens atmosfèrics. Verbs que expressen semblar, suficiència, necessitat, etc. Forma *si* + 3a persona singular en els temps simples i amb *uno* + temps simples. La 3a persona plural amb valor impersonal.
- Concordança verbal en el discurs: concordança de l'indicatiu amb verb principal en present (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat); amb verb principal en passat (anterioritat i simultaneïtat); concordança del subjuntiu amb verb principal en present (simultaneïtat i posterioritat).

Adverbi

- Repàs i aprofundiment de l'expressió de les circumstàncies de temps, lloc, manera, quantitat i dubte.
- Posició en la frase en els temps compostos. Adverbi *già* amb el *trapassato*. Adverbis de quantitat que modifiquen a diferents categories. Formes freqüents per a descriure una acció respecte al temps (*già/ancora* vs. *non più*). Repàs i ampliació sobre la posició en la frase d'*anche* i *sempre*.

- Diferències entre adverbis espaciotemporals: *avanti* vs. *davanti*.
- Locucions adverbials freqüents: amb valor temporal, distributiu, de manera, de lloc, d'opinió.
- Ampliació dels graus dels adverbis. Formes irregulars de comparatiu i superlatiu. Alteració de l'adverbi: *pochino*.
- Ampliació d'adverbis relatius i interrogatius.
- Adverbis d'afirmació, negació i dubte: repàs i ampliació.
- Adverbis intensificadors: *davvero*.
- Ús adverbial de l'adjectiu.

Preposició

- Usos generals i insistència en els usos freqüents que generen més dificultat especialment amb verbs d'estat i moviment i amb noms geogràfics.
- Altres preposicions i locucions d'ús habitual.
- Regències freqüents pròpies del nivell: de verbs (*riflettere su*), de noms (*pasta al/alla*), d'adjectius (*interessato a*), de pronoms indefinits (*qualcosa di/da*).
- Repàs i aprofundiment sobre les alternances més freqüents entre preposicions simples i articulades: *a scuola* vs. *alla scuola di mio figlio* vs. *nella scuola del quartiere*.
- Omissió de la preposició: *Oggi (a) scuola? Tutto bene?*
- Algunes oscil·lacions freqüents d'ús: *insieme a/con*.
- Altres usos de les preposicions.

2. DISCURS

Adequació

- Format d'acord amb el tipus de text.
- Introducció al discurs formal.
- Ampliació de les formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, ús de fórmules, temps verbals que matisen (imperfecte d'indicatiu).
- Repàs i integració de temps i expressions per a les funcions socials com donar ordres, demanar, corregir, rebutjar.
- Respostes cooperatives: repetició de partícules, expressions adequades.
- Marcadors per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals: ampliació i repàs dels marcadors informals i introducció de fórmules formals d'ús freqüent: *gentile, cordiali saluti*.

Coherència i cohesió

- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs en els temps i maneres d'aquest nivell.

- Tipus de reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents): preguntar – respondre, oferir – acceptar, demanar – concedir.
- Consolidació i ampliació de les conjuncions coordinants d'ús habitual: copulatives, disjuntives, adversatives, distributives, explicatives, conclusives.
- Consolidació i ampliació de les conjuncions subordinants d'ús habitual: substantives, adjectives, condicionals, causals, finals, concessives, temporals.
- Consolidació i ampliació dels marcadors més freqüents per a dirigir-se a algú, saludar, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interactuar, implicar l'interlocutor, demostrar implicació, introduir un tema, exemplificar, aclarir aspectes, iniciar una explicació, demanar ajuda, agrair, anunciar el final, acomiadar-se, canviar de tema, resumir, etc.
- Marcadors del discurs freqüents per a afegir informació (*inoltre*), classificar, enumerar, reformular (*cioè*), exemplificar, argumentar (*visto che*), rebatre (*in realtà*), emfatitzar (*soprattutto*), resumir (*insomma*).
- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps.
- Manteniment del tema. Repetició i recursos de substitució senzills amb referent clar: el·lipsi, pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric. Per procediments lèxics: sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent, sinonímia contextual, nominalitzacions.
- Elements díctics (formes de referència) en les diferents situacions d'enunciació- conversa, telèfon, xat, carta, xarxes socials, etc.: *qui* vs. *lì*.
- Ús d'*andare* vs. *venire*: contrast amb les llengües maternes de cada estudiant en relació amb la deixi d'espai i la relació entre interlocutors: *vengo da te* vs. *vado da lui*.
- Ús de la partícula *ne* amb verbs de moviment: *andarsene*, *tornarsene*.
- Ampliació de coneixements sobre puntuació i estructuració en paràgrafs. Contrast amb la llengua materna de cada estudiant.
- Entonació i pauses.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Expressions freqüents en diferents situacions formals i informals per a les funcions treballades.
- Vocabulari de les situacions i temes propis del nivell: variants formal (introducció), informal i estàndard.
- Locucions: verbals, adjectives i adverbials.
- Col·locacions, sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent: *In bocca al lupo!*
- Expressions idiomàtiques molt habituals: *in gamba*.

- Ampliació de *verbi sintagmatici* usuals amb adverbis: *andare via*, *buttare giù*.

Significat

- Camps semàntics dels temes propis del nivell.
- Paraules sinònimes o de significat pròxim.
- Hiperònims de vocabulari freqüent: *rosa* → *fiore* → *pianta*.
- Paraules antònimes usuals: *sporco* vs. *pulito*.
- Verbs d'ús freqüent amb i sense significat reflexiu, que canvien o modifiquen el significat: *dormire* vs. *addormentarsi*.
- Onomatopeies per al so d'alguns animals: *bau*, *miao*.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent: *letto*.
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb l'espanyol: *salire*.
- Alguns verbs pronominals dobles amb pronom *ci* (*parcela*), uns altres *verbi sintagmatici* (*mandare giù*) i *sintagmatico-pronominali* d'ús freqüent (*pensarci su*).
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Ús del diccionari.

Formació de paraules

- Nominalització: *i ricchi e i poveri*.
- Neologismes, préstecs i calcs semàntics propis del nivell.
- Paraules compostes.

Derivació de paraules

- Ampliació dels prefixos d'ús més freqüents: *s-*, *in-*, *dis-*.
- Sufixos freqüents: *-zione*. Derivació amb canvi de categoria: derivació nominal i adjectival.
- Diminutius i augmentatius d'ús freqüent: *-etto*, *-one*. Regles de formació. Valor apreciatiu dels sufixos: *un caffettino*.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Repàs i ampliació del reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció a la pronunciació de les consonants intenses.
- Insistència en els fonemes i els processos que presenten major dificultat.
- Repàs de la correspondència entre fonemes i lletres/signes.
- Repàs de la distinció entre *s/z* sorda i sonora.
- Diftongs.
- Repàs de l'accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques. Especial atenció al present d'indicatiu dels verbs de la 1a conjugació i als infinitius de la 2a conjugació.
- Entonació. Revisió i consolidació dels patrons més característics: entonació

descendent (enunciatives), ascendent (interrogatives) i entonació ascendent- descendent.

- Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.
- Grups fònics: tonicitat-atonicidad i entonació.

Ortografia

- Divisió de paraules a final de línia. Estructura de la síl·laba i separació sil·làbica. Grups consonàntics inseparables: s + consonant (*mo-stra*), *gli*, *gn*.
- Ortografia del vocabulari d'ús freqüent: *Qual è?*
- Insistència en les transcripcions de fonemes que presenten major dificultat.
- Consolidació de l'ús de majúscules.
- Títols en el vocabulari d'ús freqüent. Repàs de l'accent diacrític en els homòfons: *da* vs. *dà*.
- Signes auxiliars: accent gràfic i apòstrof.
- Formes d'apòcope (*po'*) i elisió adequades al nivell (*gran*, *bel*). Puntuació: usos bàsics del punt i a part, punt i seguit, dos punts i coma.

Nivell intermedi B2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Modalitats d'oració: consolidació de les oracions enunciatives: afirmatives i negatives; reforç de la negació (*mica*, *affatto*); consolidació de les oracions volitives: imperatives, desideratives, exhortatives, concessives; consolidació de les oracions interrogatives directes i indirectes; ús de l'oració interrogativa per a atenuar una ordre i per a demanar alguna cosa; consolidació de les oracions exclamatives: verbals i nominals.
- Ampliació de les oracions impersonals: *bisogna / occorre / bisognerebbe che* + subjuntiu.
- Oració condicional (període hipotètic) del segon i tercer tipus (de la possibilitat i de la impossibilitat).
- Casos especials de concordança: *cosa* i *qualcosa* com a pronoms interrogatius o indefinits.
- Repàs i ampliació de les interjeccions i locucions interjectives: *mah*, *uffa*, *bah*, *toh*, *boh*, *ahia*, *ahimè*.
- Aprofundiment de les oracions coordinades: copulatives, adversatives, disjuntives, conclusives, declaratives, distributives, amb les conjuncions pròpies del nivell.
- Consolidació de les oracions subordinades substantives.
- Interrogatives indirectes introduïdes per *come mai*, *perché*, *dove* + indicatiu/subjuntiu.

- Discurs indirecte amb verb principal en present. Manera i correlació de temps en la transmissió d'informació. Transformació dels diferents elements de la frase: adjectius possessius i demostratius, pronoms, adverbis, etc. Interrogatives indirectes introduïdes per *se*: *mi domando se* + indicatiu/subjuntiu.
- Consolidació de les oracions relatives amb preposició + *cui/il quale* + indicatiu.
- Subordinades circumstancials amb connectors freqüents + indicatiu o subjuntiu. Subordinades circumstancials amb la locució *per il fatto di* + infinitiu.
- Reconeixement de l'ordre no marcat dels elements i iniciació a l'ordre marcat per a emfatitzar. Oració escindida amb proposicions subordinades explícites.

Nom

- Consolidació de la concordança dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nom).
- Ampliació de les funcions del grup del nom.
- Ampliació de les classes de noms d'acord amb el nou lèxic: propis, comuns, abstractes, concrets, col·lectius, comptables i in comptables.
- Formació del gènere. Noms independents. Noms de gènere comú acabats en *-cida* (*il/la tirannicida*) i *-a* (*il/la collega*). Especificacions de significat relacionades amb el gènere: *il tavolo/la tavola*. Noms de professió comunes per als dos gèneres: *la signora avvocato*.
- Casos especials en la formació del nombre: noms masculins en *-o* en singular amb plural femení en *-a* (*il riso/le risa*), noms en *-io* amb i tònica (*pendio/pendii*), noms amb dos plurals (*cigli/ciglia, fondamenti/fondamenta, ossi/ossa*).
- Ampliació de noms d'origen estranger d'ús freqüent: *gag, hòlding*.
- Noms compostos d'ús freqüent: *lavastoviglie*.
- Numerals substantivats: *il Settecento*.

Pronom

- Personals: consolidació de l'ús de les formes combinades.
- Posició del pronom personal (complement directe i indirecte). Ús dels pronoms subjecte per a marcar èmfasi o contrast i en les formes del singular del subjuntiu: *Non l'ha trovato lui; È necessario che tu vada*.
- Posició dels pronoms amb l'imperatiu formal.
- Ampliació de pronoms en construccions pronominals freqüents: *mettercela tutta, sentirsela, cavarsela, prendersela*, etc.
- Possessius i demostratius: consolidació de formes i usos. Valor de *stesso* i *ciò*.
- Posició del pronom amb el gerundi.
- Relatius. Presentació del valor possessiu d'*il cui*, concordança de l'article

amb el substantiu. Pronoms relatius dobles: *chi, quello/a/i/e + che, ciò che*.

- Indefinits: ús pronominal dels adjectius i formes freqüents del nivell.
- Ús pronominal de numerals, interrogatius i exclamatius.
- Partícula *ci* quan substitueix un complement introduït per les preposicions *con, a, su*. Partícula *ci* amb altres verbs d'ús freqüent: *entrarci, capirci*, etc.
- Partícula *ne*: consolidació del valor partitiu. En substitució d'un complement introduït per la preposició *di* i en expressions d'ús freqüent.

Article

- Article: consolidació de formes, elecció, usos i omissió. Usos contrastius propis del nivell: *fra l'altro, rimanere a tavola*. Article partitiu en algunes expressions fixes: *fare del bene*. Article amb paraules estrangeres freqüents pròpies del nivell: *lo yacht*.

Adjectiu

- Consolidació d'adjectius: variables i invariables; formació del gènere i nombre. Concordança de l'adjectiu amb noms de diferent gènere.
- Modificadors de l'adjectiu. Focalitzadors: *proprio bello*.
- Posició de l'adjectiu: adjectius que canvien de significat en funció de la seua col·locació anterior o posterior respecte al nom.
- Graus de l'adjectiu: ampliació de l'ús del comparatiu i superlatiu. Repàs i ampliació dels adjectius amb comparatius i superlatius regulars i irregulars. Intensificació de l'adjectiu i de l'adverbi mitjançant repetició.
- Altres formes d'adjectivació: nom en aposició amb funció adjectiva (*sala giochi*), construcció introduïda per preposició (*statua in marmo*), oració adjectiva (*il libro di cui ti ho parlato*).
- Possessius: consolidació d'usos contrastius. Ús del possessiu amb valor emfàtic. Alguns casos de col·locació posposada al nom (*a modo mio*). *Proprio* amb valor de reforç del possessiu: *con i suoi propri occhi*. *Proprio* amb verbs impersonals: *Bisogna riconoscere i propri limiti*.
- Consolidació i ampliació dels adjectius indefinits: *ciascuno, diversi, vari*.
- Numerals cardinals, ordinals i multiplicadors: consolidació de les formes i usos.
- Consolidació i ampliació dels interrogatius i exclamatius, especialment en combinació amb altres determinants.

Verb

- Ampliació nucli (verb) i complements d'acord amb el tipus de verb. Concordança del verb amb el subjecte i amb els seus complements.
- Indicatiu: insistència en els usos temporals i aspectuals de tots els temps d'indicatiu propis del nivell. Verbs amb doble auxiliar: *crescere, scendere*. Selecció de l'auxiliar de verbs modals en forma reflexiva. Primera aproximació a les formes impersonals de verbs reflexius en temps simples: *Ci si sveglia tardi*.

- Ús del futur per a expressar hipòtesi. Ús en les oracions subordinades circumstancials temporals i condicionals.
- Futur anterior amb oracions subordinades temporals.
- Presentació i reconeixement de les formes més comunes del *passato remoto* i ús narratiu en la llengua escrita.
- Condicional simple dels verbs irregulars. Introducció a l'oració condicional del segon tipus.
- Condicional compost: formes. Oracions condicionals de la impossibilitat (tercer tipus). Introducció al seu ús en la formació del futur del passat.
- Subjuntiu: consolidació de les formes regulars i irregulars freqüents. Pretèrit imperfecte i plusquamperfect. Verbs irregulars d'ús freqüent. Usos freqüents en oracions subordinades i en expressions del tipus *il fatto è che, non è che, può darsi che*. Ús amb verbs d'opinió en passat i interrogatives indirectes, amb superlatiu relatiu i amb alguns indefinits.
- Ús independent de l'imperfecte de subjuntiu amb la conjunció *magari*.
- Imperatiu: repàs i ampliació de l'imperatiu afirmatiu i negatiu. Formes combinades amb els pronoms i la seua col·locació (enclítica i proclítica).
- Consolidació de l'infinitiu simple i compost. Ús en estructures amb un únic subjecte: amb verbs d'opinió, declaratius, de desig i uns altres. Amb valor temporal i causal. Perífrasis verbals amb infinitiu pròpies del nivell: *aver(e) da dire, far(e) da mangiare*.
- Participi present en la formació d'adjectius qualificatius. Participi passat: valor relatiu.
- Gerundi simple: usos freqüents amb valor causal, temporal, instrumental i de manera, quan el gerundi es refereix al mateix subjecte que el verb principal.
- Forma passiva. Formació dels temps simples i compostos. Auxiliars *essere* i *venire*. Concordança del participi amb el subjecte.
- Ampliació dels verbs impersonals. Ús de la segona persona singular amb valor impersonal.
- Consolidació de la coherència de la temporalitat verbal en el discurs. Concordança de l'indicatiu amb verb principal en present i passat (anterioritat, simultaneïtat i posterioritat); concordança del subjuntiu amb verb principal en present i passat (anterioritat, simultaneïtat i posterioritat).

Adverbi

- Repàs i ampliació d'adverbis per a expressar temps, lloc, manera, quantitat, dubte, intensificació: *quaggiù, dappertutto, proprio*.
- Consolidació de la posició en la frase d'alguns adverbis: *anche, soltanto/solo*.
- Repàs i ampliació de la posició de l'adverbi en la frase amb els temps compostos.
- Repàs i ampliació dels adverbis de quantitat que modifiquen diferents categories.
- Repàs i ampliació de locucions adverbials: de manera, de lloc, de temps,

d'affirmació, negació i dubte, de quantitat, de conclusió.

- Consolidació dels graus de l'adverbi. Repàs i ampliació de les formes irregulars de comparatiu i superlatiu.
- Consolidació dels adverbis relatius i interrogatius.
- Repàs i ampliació d'adjectius amb valor adverbial.
- Combinació d'adverbis: *lì sotto, qui davanti, là dietro*.

Preposició

- Preposicions i locucions: repàs dels usos generals i insistència en els usos que generen més dificultat, especialment en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Usos contrastius freqüents de preposicions en estructures usuals que generen dificultat: *due su dieci, è da matti, da solo, cose da fare*.
- Regències freqüents de verbs (*scommettere su, allontanarsi da*), de noms (*il mulino a vento*), d'adjectius (*pronto a*).

2. DISCURS

Adequació

- Ampliació de les formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, pronoms personals, ús de fórmules, temps verbals matisadors.
- Ampliació de temps i expressions per a les funcions socials com donar ordres, demanar, corregir.
- Ampliació de respostes cooperatives: repetició de partícules, expressions apropiades: *certo, come no, senz'altro, ci mancherebbe altro*.

Coherència i cohesió

- Consolidació de la coherència de la temporalitat verbal en el discurs propi del nivell: concordança del subjuntiu amb verb principal en passat (anterioritat, simultaneïtat i posterioritat).
- Marques gràfiques de classificació, èmfasi i referències.
- Consolidació i ampliació de marcadors per a dirigir-se a algú, saludar, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interaccionar, implicar l'interlocutor, demostrar implicació, demanar, prendre i cedir la paraula, introduir un tema, enumerar, oposar, exemplificar, aclarir aspectes, iniciar una explicació, demanar ajuda, agrair, anunciar el final, acomiadar-se, canviar de tema, resumir i confirmar.
- Marcadors d'estimació (*appunto*) i d'ordenació i de reforç argumentatiu (*innanzitutto, in conclusione*).
- Repàs i ampliació dels tipus de reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents): preguntar – respondre, oferir – acceptar, demanar – concedir, demanar – donar, fer un compliment – llevar importància.

- Repàs i ampliació de marcadors d'iniciació, desenvolupament, conclusió, canvi de tema i digressió: *riguardo a, a proposito, piuttosto*.
- Repàs i ampliació de marcadors per a afegir informació, classificar, enumerar, transmetre, reformular, exemplificar, argumentar, rebatre, emfatitzar i resumir.
- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps. Canvis en la funció del registre: *dentro vs. all'interno, il giorno dopo vs. all'indomani*.
- Manteniment del tema. Ampliació de les repeticions i recursos de substitució amb referent clar: el·lipsi, pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric (*la questione, il fatto*). Per procediments lèxics: sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent, a través d'un dels termes inclosos en la definició, nominalització.
- Connectors més freqüents propis del nivell: *pertanto, affinché, etc.*
- Ampliació de formes de referència en les diferents situacions d'enunciació (conversa, telèfon, xat, carta, fòrum, xarxes socials, etc.) en el discurs diferit i en el relat: ús en cada cas dels pronoms, demostratius i expressions de temps i espai.
- Ús d'*andare* vs. *venire*: consolidació i usos amb adverbis: *vieni qui, va'/vai la*.
- Repàs i ampliació de l'ús de la partícula *ne* amb verbs de moviment en usos formals: *Arrivo ogni giorno in ufficio alle 8.30 e ne esco alle 18.30*.
- Combinació d'adverbis dítctics per a concretar el lloc.
- Repàs i ampliació de conjuncions coordinants, de paraules i oracions, pròpies del nivell: copulatives, disjuntives, adversatives, distributives, explicatives i conclusives.
- Repàs i ampliació de conjuncions subordinants: substantives (*quando* i *dove* en interrogatives indirectes), adjectives (*che, cui*), condicionals (*a patto che*), causals (*poiché, considerato che*), finals (*perché, affinché*), concessives (*benché, sebbene, nonostante*), consecutives (*in modo che*), temporals (*dopo di che, finché*), comparatives (*da, per, di* o *da* + infinitiu).
- Repàs i ampliació, especialment en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant, de puntuació i paràgrafs, entonació i pauses.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Repàs i ampliació de les expressions de diferents situacions formals i informals per a expressar les funcions treballades.
- Repàs i ampliació del vocabulari de les situacions i temes propis del nivell: variants formal i informal, estàndard i introducció als registres familiars i professionals.
- Repàs i ampliació de les locucions: verbals, adjectives i adverbials.

- Repàs i ampliació de sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades, i de col·locacions d'ús freqüent.
- Repàs i ampliació d'expressions idiomàtiques molt habituals.
- Distinció de registre col·loquial i formal en paraules d'ús freqüent: *chiedere* vs. *richiedere*.
- Principals gentilicis. Suffixos més comuns: *-ano*, *-ese*, *-ino*, *-ale*, *-ero*, *-olo*.

Significat

- Camps associatius dels temes propis del nivell.
- Reconeixement de les categories lèxiques a partir dels seus trets característics (gènere i nombre en nom i adjectius, terminacions segons les categories).
- Paraules sinònimes o de significat pròxim. Qüestions associades al registre en l'ús de sinònims.
- Ampliació d'hiperònims de vocabulari freqüent: *scrivania* → *tavolo* → *mobile*.
- Paraules antònimes usuals d'acord amb el nivell.
- Ampliació de vocabulari polisèmic i amb doble sentit en àrees lèxiques del nivell.
- Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat, especialment casos de sinonímia parcial. Ampliació i repàs de falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Ampliació sobre l'ús de recursos lexicogràfics: reconeixement de la terminologia i abreviatures en els diccionaris.
- Eufemismes.
- Modismes o expressions idiomàtiques més usades.
- Comparacions estereotipades i expressions metafòriques molt freqüents.
- Metonímies d'ús freqüent.
- Repàs i ampliació d'onomatopeies per al so d'alguns animals i sorolls.
- Consolidació de col·locacions verbals usuals amb adverbis (*verbi sintagmatici*).

Formació de paraules

- Diminutius, despectius i augmentatius d'ús freqüent: *-ello*, *-otto*, *-accio*, *-astro*.
- Reconeixement de falsos amics alterats.
- Repàs i ampliació de nominalitzacions.
- Sigles, abreviatures i acrònims d'ús freqüent.
- Neologismes, préstecs i calcs semàntics propis del nivell.

- Escurçament d'algunes paraules de registre familiar i d'hipocorístics en noms de persones comunes: *Beppe, Totò*.
- Onomatopeies. Ampliació de noms i verbs dels sons dels animals.

Derivació de paraules

- Formació de paraules per derivació: valor dels afixos freqüents. Formació amb prefixos (-s, *dis-*, *a-*, *in-* *-di*) i sufixos (*-anza*, *-enza*, *-ante*, *-ente*, *-ato*, *-uto*, *-ale*, *-oso*).
- Formació de paraules per sufixació amb canvi de categoria. Derivació nominal a partir de verbs (*-o*, *-tore/-trice*, *-ino*, *-zione*, *-ato/a*, *-mento*, *-aggio*, *-iva*, *-ura*, *-enza*, *-ismo*) o adjectius (*-aia*, *-ezza*, *-ità*, *-izia*, *-aggine*). Derivació adjectival a partir de substantius i verbs: *-bile*, *-ario*, *-istico*, *-ico*, *-ivo*, *-oso*, *-ale*, *-evole*.
- Formació de paraules per composició.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Pronunciació de les paraules estrangeres pròpies del nivell.
- Insistència en els processos propis de la llengua que presenten major dificultat: contrast de consonants sonores/sordes, fonemes inexistents en l'idioma matern de cada estudiant, etc.
- Consolidació de diftongs. Pronunciació de les vocals en diftongs ascendents (*pianura*, *schiena*) o descendents (*zaino*), triftongs (*suoi*, *miei*) i hiats (*meandro*, *teologo*).
- Consolidació de l'accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques amb especial atenció a paraules similars dels idiomes materns de cada estudiant, la síl·laba tònica dels quals canvia.
- Accent emfàtic i entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell: alegria, amenaça, fúria, humor, sorpresa, tristesa.
- Casos freqüents de paraules amb doble pronunciació (i relativa tonicitat sil·làbica), diferent significat i possibilitat d'accent gràfic diacrític: *áncora* vs. *ancóra*, *principi* vs. *princìpi*, etc.

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia correcta del vocabulari d'ús.
- Consolidació de títles en el vocabulari d'ús.
- Consolidació de formes d'apòcope i elisió adequades pròpies del nivell. Apòcope vocàlica i sil·làbica.
- Consolidació de l'estructura de la síl·laba i separació sil·làbica.
- Consolidació de la divisió de paraules a final de línia.

- Puntuació: repàs i ampliació dels usos bàsics del punt i a part, punt i seguit, dos punts i coma.

Nivell avançat C1

1. GRAMÀTICA

Oració

- Ampliació de les oracions exhortatives; consolidació de les oracions en les quals s'indica el dubte; ampliació de les oracions desideratives, interrogatives totals, parcials, disjuntives; consolidació de les exclamatives introduïdes per *quanto*, *come*, *se* amb interjeccions.
- Ampliació de les oracions negatives: mitjançant un quantificador negatiu en anteposició anafòrica i amb *meno* (*Non capisco se ha ragione o meno*); reforç pur de la negació (*Non mi piace affatto*) o amb subordinació negativa (*Ti ho scritto anziché telefonarti*). Negació expletiva (*Aspetto finché non telefona*); doble negació per a reforçar una afirmació; reforç de l'afirmació mitjançant *senza*.
- Mecanismes d'omissió de l'agent: amb verbs impersonals; construcció impersonal amb verbs reflexius en present i en passat: *Ci si sveglia alle otto*.
- Ordre dels elements: subjecte postverbal; casos de pertorbació de l'ordre en oracions exclamatives (*Che bella festa ha organizzato Anna!*) i en relatives; posició del subjecte en les preguntes retòriques.
- Concordança subjecte + predicat + atribut/complement predicatiu. Reconeixement de casos especials de concordança: expressions partitives, concordança en singular o plural i excepcions (*La gran parte degli amici è partita / sono partiti*); verbs en singular o plural amb subjectes units per les correlacions *né...né* i *(o)...o* (*Né lui né lei verrà/verranno domani*); subjectes units per la preposició *con* (*Viene lo zio con la nonna*). Ampliació d'altres casos especials de concordança: *cosa* i *qualcosa* com a pronoms interrogatius o indefinits (*Ho voglia di qualcosa di saporito*); concordança de l'adjectiu i del nom en frases impersonals (*È meglio essere sicuri*) i en passives en anuncis; concordança del participi passat: consolidació de l'ús general amb *essere* o *avere* i en construccions factitives (*Viene lo zio con la nonna*); consolidació concordança amb el partitiu *ne*; ampliació d'expressions idiomàtiques intransitives (*Si è fatto/fatta notte*); casos de tematització (*Compagni, ne ho visti pochi*); ampliació de la concordança amb els pronoms *mi*, *ti*, *ci* i *vi* (*Sara, non ti ho visto/a ieri sera*).
- Consolidació del discurs directe i indirecte: ús de *verba dicendi* que afigen informació o comenten la cita com: *chiarire*, *gridare*, *bisbigliare*, *rimproverare*, *ripetere*, *supplicare*, etc.
- Consolidació del discurs indirecte: usos de maneres i temps amb verb principal en present i passat.
- Oracions concessives: *pur* + gerundi.

- Ampliació de l'oració condicional: expressió de condicions irrealis amb *se* + indicatiu/subjuntiu; oració mixta; ús de l'imperfecte d'indicatiu en context informal.
- Aprofundiment en oracions simples amb verbs aspectuals (*essere sul punto/ in procinto*) i fraseològics (*smettere di/ piantarla di*).
- Aprofundiment de la coordinació copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, explicativa i distributiva afirmativa i negativa.
- Consolidació de subordinació adjectiva: introduïda per preposició + *cui/quale* + indicatiu/subjuntiu en funció del grau de certesa; *che* + indicatiu o subjuntiu.
- Ampliació de la subordinació substantiva. En funció de subjecte (*Bisogna aiutarsi tra fratelli; Sembra che sia tutto a posto*); en funció d'objecte: *che* + indicatiu i subjuntiu o condicional dependent del grau de certesa de la persona que parla i del registre (*Si dice che è inglese; Si dice che sia inglese*). Ús de *di* + infinitiu: omissió i ús optatiu. Ús de les subordinades nominals amb el mateix o diferent subjecte (*Spero di poterlo fare*).
- Interrogativa indirecta: ús de *se, chi, quale, quando, come, perché, dove* + indicatiu, subjuntiu o condicional en funció del grau de certesa i del registre; ús de *se* + infinitiu.
- Consolidació de la subordinació circumstancial. Causal: *poiché, giacché, per il motivo che, dato che, visto che, per la ragione che* + indicatiu; *per* + infinitiu simple; amb gerundi. Temporal: consolidació de les construccions habituals amb *quando, mentre, finché* + indicatiu; ús de *(non) appena, nel/dal momento che/in cui, (sin) da quando* + indicatiu; amb les locucions *ogni volta che, tutte le volte che* + indicatiu; amb gerundi; amb participi. Final: ús amb les locucions *in modo che* + subjuntiu i *allo scopo di, al fine di* + infinitiu; *pur di* + infinitiu. Consecutiva: *che, tanto, così, talmente* + adjectiu/adverbi + indicatiu, *fare in modo che*. Condicional: ús de les locucions *a condizione che* + subjuntiu; amb gerundi; *se* + indicatiu/subjuntiu; locucions *nel caso che, nell'eventualità che, nell'ipotesi che, qualora, purché* + subjuntiu. Modal: consolidació de les construccions habituals amb *come* + indicatiu; amb gerundi; amb *senza* + infinitiu. Concessiva: amb *malgrado* i *nonostante* + subjuntiu o substantiu; *pur, pure* o *anche* + gerundi; amb el·lipsi del verb. Comparativa: *così...come, tanto...quanto, più/meno...di quando/quanto (non), più/meno...di come, più/meno di quello che* + indicatiu o subjuntiu.

Nom

- Classes de noms i comportament morfosintàctic. Consolidació i ampliació del nou lèxic: noms propis, comuns, concrets, abstractes, col·lectius, derivats, compostos, casos de nominalització.
- Consolidació i repàs del gènere: noms diferents per a cada gènere; noms que no canvien de forma; noms que designen els dos gèneres; noms invariables amb canvi de significat segons el gènere; femení dels noms que indiquen professions. Noms estrangers.
- Formació del nombre: consolidació de les regles generals i casos especials; noms invariables. Noms usats només en singular o plural; noms amb doble

plural; noms amb doble forma en singular i plural; noms col·lectius: formació del plural amb variació del significat; comptables i incomptables; consolidació de la formació del plural en noms compostos: substantiu + substantiu; substantiu + adjectiu; adjectiu + substantiu; capo + nom (*capostazione, caporeparto*); adjectiu + adjectiu; verb + substantiu; verb + verb; adverbi + verb; preposició o adverbi + substantiu.

- Noms que regeixen determinades preposicions: *fiducia in, fedeltà a*.

Pronom

- Pronoms personals: consolidació de l'ús de les formes de subjecte i complement; absència/presència, concordança amb el referent i col·locació.
- Forma tònica *sé*.
- Forma impersonal amb adjectiu: *Quando si è tristi*. Si diferenciador semàntic, impersonal i de passiva reflexa. Consolidació del pronom *si* impersonal amb les formes àtones i la seua transformació en *se*; consolidació de la partícula *ci* adverbial amb les formes àtones i la seua transformació en *ce*.
- Ampliació de construccions verbals pronominals freqüents: *prendersela, spassarsela*.
- Forma de tractament *loro*.
- Posició enclítica dels pronoms personals àtons en les subordinades amb el gerundi, amb el participi i amb infinitiu compost.
- Possessius: usos en algunes expressions fixes (*fare del mio meglio*).
- Relatius: aprofundiment dels pronoms relatius dobles (*chi, quanto, coloro che, ciò che*) i formes del pronom relatiu neutre (*il che*). Consolidació de valor possessiu de *cui*: concordança (*i cui figli*).
- Demonstratius: *stesso, medesimo, colui/coloro, ciò*.
- Ampliació dels indefinits: gènere i nombre, casos invariables i formes: *chiunque, parecchio, certo, tanto, niente/nulla* amb valor d'una cosa xicoteta, de poc valor.
- Formes pronominals de numerals, interrogatius i exclamatius.
- Consolidació de l'ús de la partícula *ci*: amb valor pronominal i de reforç semàntic i de la partícula *ne* amb valor partitiu; ús en expressions freqüents. Combinació de *ci* i del *si* impersonal amb verbs reflexius.

Article

- Consolidació i ampliació de l'ús de l'article determinat en noms de llocs geogràfics concrets.
- Article determinat amb noms col·lectius, propis, cognoms i sobrenoms; amb valor distributiu; amb les sigles. Article indeterminat amb noms propis.
- Omissió de l'article: en locucions adverbials (*di corsa*) i verbals (*perdere tempo*); en fórmules abreujades (*vendesi attico*).

Adjectiu

- Formes invariables quant al gènere: acabats en *-ista, -cida, -ita* i altres casos.

- Consolidació de la concordança quant al gènere i nombre amb el nom i el determinant. Nominalització (*il privato*) i adverbialització (*Parla forte*). Modificadors de l'adjectiu (*vecchio decrepito*).
- Altres formes invariables: *pari* i els seus derivats.
- Adjectius de color formats per adjectiu + nom: *blu cobalto, giallo limone*.
- Adjectiu qualificatiu amb funció d'intensificació: *una bella pastasciutta*.
- Ampliació dels graus de l'adjectiu. Adjectius sense grau superlatiu. Superlatiu amb prefixos i sufixos: *-errimo*.
- Possessius: la forma *proprio* amb valor de reforç del possessiu i amb verbs impersonals (*Piove proprio oggi*); omissió de l'article davant del possessiu en expressions fixes; casos de col·locació posposada al nom (*da parte mia*).
- Demonstratius: funcions d'íctica, anafòrica i catafòrica. Formes *stesso/medesimo* amb funció identificativa i de reforç. Ús del demostratiu *quello* + adjectiu: *Quello scemo di Giorgio*.
- Ampliació dels indefinits. Formació del gènere i del nombre, casos invariables i formes: *parecchio, diverso, certo, tanto*.
- Numerals: cardinals, ordinals i multiplicadors. Apòcope i concordança d'*uno*. Col·locació dels numerals usats com a adjectius amb xifres. Cardinals amb valor d'adjectius indefinits. Ordinals en algunes expressions: *il terzo mondo, fare quattro passi*. Casos d'alternança de cardinals i numerals; amb els dies del mes. Multiplicadors: *doppio* i les formes en *-plo* i *-plice*.
- Interrogatius i exclamatius: consolidació de les formes i usos.
- Altres formes de complements del nom. Noms en aposició (*conferenza stampa*), construcció adjectiva introduïda per preposició (*una persona dagli occhi verdi*).

Verb

- Conjugació: consolidació de les formes regulars i irregulars; reconeixement i conjugació de les formes regulars i irregulars més freqüents del *passato remoto*.
- Repàs i ampliació del mode indicatiu: aprofundiment de les funcions temporals (ús del present, passat i futur) i aspectuals (aspecte perfectiu i imperfectiu dels temps del passat i del futur). Altres formes per a expressar opinions.
- Usos i funcions de *passato remoto, passato prossimo* i *imperfetto*.
- Introducció a l'ús del *trapassato remoto*: llenguatge narratiu i literari.
- Repàs i ampliació del present històric.
- Imperfecte amb valor lúdic: *Ad esempio facciamo che io ero Cappuccetto rosso e tu il lupo*.
- Formes causatives en estructures amb dos subjectes: *Mi ha fatto partire tardi*.
- Consolidació de l'ús del condicional en frases principals. Ús del condicional en les subordinades interrogatives indirectes i temporals.

- Consolidació del condicional compost: per a expressar acció no realitzada en el passat; per a expressar el futur del passat.
- Consolidació dels temps verbals de l'oració condicional.
- Subjuntiu: consolidació de les formes i dels usos en oracions simples i en oracions subordinades.
- Imperatiu: consolidació de formes i funcions (ordre, prec, invitació, consell, permís, prohibició). Imperatius lexicalitzats freqüents.
- Infinitiu simple i compost en construccions nominals. Funció substantiva. Infinitiu en els diferents tipus de subordinades.
- Gerundi simple i compost: en les subordinades concessives, en les oracions condicionals, en estructures lexicalitzades, ús independent en títols, ús en oracions subordinades adverbials.
- Participi present i passat: consolidació de formes i d'usos. Valor substantiu, adjectiu, circumstancial de temps, causal.
- Consolidació i ampliació de les perífrasis verbals d'infinitiu.
- Ampliació de la veu activa: elecció de l'auxiliar amb verbs que s'usen transitivament i intransitivament.
- Ampliació de la veu passiva: ús d'*essere* i *venire*. Passiva reflexa en els temps compostos; amb auxiliar *andare* i *si passivante*.
- Formes impersonals de verbs reflexius en temps simples i compostos.
- Consolidació de la correlació d'accions i concordança de temps i manera, especialment quan el verb principal està en passat o condicional i en les subordinades amb subjuntiu o amb les formes no personals del verb. Expressió de la simultaneïtat, de la posterioritat i de l'anterioritat. Aprofundiment en la correlació de temps en l'estil indirecte per a repetir o transmetre informació, ordres o peticions, en la mateixa o en diferents situacions de comunicació.

Adverbi

- Repàs i ampliació d'expressions de circumstàncies: de temps (*precedentemente, in seguito*), de manera i de lloc.
- Repàs i ampliació d'adverbis de negació, de dubte, de quantitat: modificadors de diferents categories.
- Funcions i posicions de *mai* en l'oració: en oracions el·líptiques (*mai visto*); després d'un pronom, adjectiu o adverbi interrogatiu.
- Ampliació del repertori dels adverbis focalitzadors: *solo, perfino, soprattutto, specialmente, addirittura, proprio*.
- Combinació d'adverbis: *qui davanti, là dietro*.
- Gradació de l'adverbi.
- Usos d'*affatto* en oracions afirmatives i negatives.
- Ús estàndard i regional de *pure*.
- Adverbis oracionals indicadors de l'actitud: *personalmente, assolutamente,*

veramente, realmente.

- Locucions adverbials en *-oni* i amb funció atributiva. Locucions adverbials discursives: *e via dicendo*.
- Altres locucions adverbials fraseològiques: *in fin dei conti, di buon'ora, a bruciapelo, su due piedi, a crepapelle*.

Preposició

- Repàs i ampliació de locucions preposicionals: *per via di, riguardo a, oltre a, in seguito a*.
- Insistència en els usos que generen dificultat: *di, a, da, in, su*.
- Regències freqüents de substantius, adjectius, adverbis i verbs: *credere a, credere in*.
- Repàs i ampliació de locucions preposicionals: *in confronto a, in mezzo a, in base a, a causa di, intorno a*.

2. DISCURS

Adequació

- Formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, ús de fórmules.
- Atenuació de la presència del parlant: amb segona persona (*Ti preoccupi per loro e ti ripagano così*), pronoms indefinits (*Ognuno fa come sa fare*) o plural majestàtic (*Abbiamo fatto così perché pensavamo fosse la cosa giusta*). Atenuació de la presència de l'oïdor: amb *si* o impersonal (*Si deve consegnare subito; Bisogna cambiare la ruota alla macchina*), segona persona del plural (*Siete tutti degli ingenui*).
- Expressions corteses per a les funcions socials: donar ordres, demanar, corregir, etc.: *Ti importa?, Ti dispiace se..., Per piacere..., Potrebbe?, Ti prego di..., Ti ringrazierei se...*
- Respostes cooperatives: expressions apropiades (*Ci mancherebbe altro*).
- *Pure* amb valor cortés.
- Sentit implícit en les expressions i situacions habituals: en les respostes massa breus, massa prolixes i en to irònic (*Ma figurati!*).
- Ambigüitat illocutiva: *Fa caldo* → informació sobre la temperatura ambiental, és a dir, petició d'obrir la finestra. Expressió d'una intenció: *Vado in spiaggia* → intenció de no anar de compres, és a dir, equivalent de *Non voglio fare shopping*.
- Elements implícits en les respostes massa breus o massa prolixes: to irònic, escèptic, adulator, etc.

Coherència i cohesió

- Referència a elements discursius ja esmentats: el·lipsi dels elements presents en el context.
- Procediments gramaticals de correferència. Pronoms i adverbis o

expressions amb valor anafòric: *quello, quell'anno, lì/là, qui/qua, nello stesso posto, ciò*. Ús de l'article determinat amb noms ja presentats. Ús de l'article indeterminat amb valor anafòric quan es modifica el nom: *Abbiamo organizzato la festa ad agosto, sarà un incontro indimenticabile*. Valor anafòric dels possessius i demostratius.

- Procediments lèxics de correferència: mitjançant sinònims, hiperònims i hipònims; a través d'un dels termes inclosos en la definició; mitjançant nominalització.
- Coherència temporal i aspectual en el discurs. Relacions d'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat. Desplaçaments dels valors dels temps verbals (present d'indicatiu per passat) per a actualitzar la informació; present d'indicatiu per futur per a indicar certesa; imperfecte d'indicatiu per present d'indicatiu per atracció de la principal; selecció de la manera segons l'actitud i intenció de l'emissor; el pretèrit perfecte amb valor de futur: *Quando arriverai, spiegagli che sei andato lì per risolvere il problema*.
- Consolidació de connectors sumatius (*inoltre, anche, pure*), consecutius (*quindi, allora, così, per questo motivo, per questa ragione*), contraargumentatius (*invece, al contrario, mentre, contrariamente a, oltretutto*) i justificatius (*dato che, grazie a, dal momento che*).
- Marcadors en funció del text i del registre. Inici: fórmules de salutació (*Distinto, Spettabile, Tutto ok?, Lieto di vederLa!*), presentació (*Posso presentarLe...?*), introducció del tema (*Volevo dirti che...; Vorrei parlarvi di...*), ampliació de marcadors per a introduir un nou tema (*quanto a, per quanto riguarda*).
- Ampliació de formes més freqüents d'estructuradors: inici (*prima di tutto, in primo luogo*), continuació (*in seguito, in secondo luogo*), tancament (*per finire, per concludere, infine, insomma*).
- Recursos de reformulació: explicatius (*cioè, in altre parole, in altri termini*), rectificatius (*diciamo, be', in realtà*), recapitulatius (*allora, ricapitolando*) i exemplificatius (*facciamo, mettiamo*). Recursos de reforç (*in realtà, a dire il vero, sinceramente, francamente*), de concreció (*per/ad esempio, tipo, in particolare, specialmente, concretamente*) i de focalització (*ecco, dico*).
- Puntuació i paràgrafs. Especial atenció a l'ús dels següents signes de puntuació com a marcadors del discurs: punt, punt i coma, dos punts, punts suspensius, interrogació, exclamació, parèntesi, ratlla, guió. Correspondència entre els paràgrafs i les idees del discurs.
- Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències: convencions de distribució i organització del text per a esquemes i índexs; tipus de lletra, subratllat i cometes.
- Entonació i pauses com a marcadors d'unitats discursives i de relacions de sentit: correspondència de l'entonació amb els signes de puntuació; identificació i producció dels patrons entonatius propis dels actes de parla i les estructures discursives del nivell; elements propis de la conversa (en diferents registres i actituds).

- Consolidació i ampliació de marcadors conversacionals i expressions per a dirigir-se a algú, saludar, respondre a una salutació, començar a parlar, mantindre la paraula, sol·licitar a l'interlocutor que comence a parlar, mantindre l'atenció, cooperar, reaccionar amb diferents intencions i matisos, implicar l'interlocutor, assentir, dissentir amb diferents matisos, opinions, prendre la paraula, iniciar una explicació requerida amb diferents matisos, introduir un exemple, demanar ajuda, agrair, repetir i transmetre, anunciar el final, acomiadar-se i sol·licitar confirmació.
- Ampliació dels diferents valors d'ecco: presentatiu, de confirmació, conclusiu o de cessió de torn.
- Repàs i ampliació dels recursos per a les reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents) que expressen diferents matisos: preguntar per una persona al telèfon – respondre, preguntar per l'estat general de les coses – respondre, oferir – acceptar, refusar – insistir, demanar un favor – acceptar, demanar ajuda – prestar-la, demanar un objecte – donar-lo, etc.
- Consolidació de les formes de referència en les diferents situacions d'enunciació (conversa, telèfon, xat, carta, fòrum, xarxes socials, etc.) i en el discurs diferit i relat. Ús en cada cas de pronoms personals (*io, tu ↔ lui, lei*), demostratius i expressions de temps i espai (*adesso, in questo momento, oggi, ieri, domani, fra tre ore ↔ allora, in quel momento, quel giorno, il giorno prima, il giorno dopo, tre ore dopo; qui, questo, venire ↔ lì, quello, andare*).
- Demonstratius en la conversa: configuracions diverses de l'oposició *questo* vs. *quello* segons la situació; demostratius acompanyats de complements per a localitzar el referent; demostratiu *quello* amb valor d'article determinat; demostratius en el text escrit: usos anafòrics dels demostratius; demostratiu amb valor de relatiu.
- Dixi temporal. Adverbis i locucions adverbials díctiques de temps: *ultimamente, prossimamente, recentemente, anteriormente, di recente*.
- Transformació de díctics i marcadors en funció de les coordenades espaciotemporals en l'estil indirecte: pronoms, demostratius i expressions de temps i espai. Tematització i focalització.
- Introducció al reconeixement de l'ordre no marcat dels elements de l'oració.
- Introducció a la tematització del complement directe: *La matematica, non la capisco*.
- Introducció a recursos per a mantindre el tema. Repeticions, pronoms i adverbis amb valor anafòric: *come già detto prima, ci, ne*.
- Introducció a mecanismes sintàctics relacionats amb l'ordre dels elements: la tematització del CD i del CI i els pronoms àtons (*Giulio, non lo invitate; A lei questa notizia, non gliela raccontare*); la tematització d'entitats o informacions (*Non è che non voglio venire*); mecanismes de rematització o anteposició del rema (*È da ieri sera che preparo*); tema suspès (*Gli esami, meglio non parlarne*).

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Repàs i ampliació amb vocabulari propi del nivell.
- Varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a l'escrita.
- Ampliació del vocabulari de les situacions i temes del nivell; variants estàndard (formal i informal) i registres col·loquials o professionals.
- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent: *colpo di fulmine*.
- Locucions: verbals (*prendere in giro*), adjectives (*sano e salvo*) i adverbials (*controvoglia*).
- Modismes habituals relacionats amb les situacions i temes del nivell.
- Expressions freqüents d'italià col·loquial relacionades amb les situacions i temes del nivell.
- Reconeixement dels insults més comuns.
- Refranys freqüents relacionats amb les situacions i temes del nivell.
- Consolidació de gentilicis comuns (*veneto, fiorentino*) i introducció de gentilicis menys freqüents (*lucano, partenopeo*).
- Comparacions explícites i implícites estereotipades i freqüents: *essere (come) una volpe*.
- Paraules i expressions llatines més comunes relacionades amb les situacions i temes del nivell: *pro capite, a priori/posteriori, factotum*.
- Ampliació i aprofundiment sobre les estratègies de reconeixement (i ús) del llenguatge dels diccionaris: terminologia i abreviatures.
- Repàs i ampliació de famílies de paraules. Neologismes, préstecs i calcs semàntics del nivell.
- Sigles i acrònims del nivell. Derivació de nous substantius: PD → piddino, CL → ciellino.

Significat

- Camps associatius dels temes propis del nivell.
- Paraules del mateix camp semàntic i comprensió dels trets comuns i diferenciadors.
- Paraules de significat obert (*capire, dire, fare, etc.*) i substitució per les corresponents precises en el context (*capire* → *intuire, afferrare, cogliere; dire* → *riferire, esporre; fare* → *produrre, realizzare*).
- Paraules sinònimes o de significat pròxim relacionades amb les situacions i temes del nivell i antònims. Usos diferenciats segons el registre utilitzat.
- Camps semàntics de les situacions i temes del nivell.
- Polisèmia o paraules amb diferents significats. Desambiguació pel context.
- Ampliació i repàs d'hiperònims i hipònims.

- Ampliació i repàs de falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb els idiomes materns o unes altres segones llengües de cada estudiant.
- Ampliació i aprofundiment de vocables que canvien de significat segons la col·locació de l'accent.
- Reconeixement i distinció de lèxic de registre formal i informal/col·loquial.
- Reconeixement de recursos del llenguatge. Metàfores i construccions de sentit figurat freqüents en la llengua; metàfores oracionals: estructures comparatives usuals amb *essere*; expressions amb verbs de canvi.
- Paraules pròximes formalment que solen suposar dificultat: *eruzione* vs. *irruzione*, *fondare* vs. *fondere*, *votare* vs. *vuotare*.
- Metonímies d'ús freqüent.
- Repàs i ampliació d'onomatopeies que imiten diferents sons i de noms i verbs dels sons dels animals.
- Repàs i ampliació de *verbi sintagmatici* amb preposicions i adverbis.

Formació de paraules

- Formació de paraules per composició: verbal i nominal.

Derivació de paraules

- Derivació de paraules sense canvi de categoria amb prefixos (*dis-*, *in-*, *i-*, *im-*, *a-*, *-anti*, *pre-*, *pos-*, *s-*), sufixos (*-ino* *-ista*, *-ario*, *-aio*, *-iere*, *-zione*, *-izzare*, *-aggio*, *-izzazione*, *-ismo*) i sufix zero (*abbandonare* → *abbandono*).
- Derivació de paraules amb prefixos cultes d'origen grec (*acro-*, *antropo-*, *auto-*, *cosmo-*, *cripto-*, *cromo-*, *crono-*, *deca-*, *demo-*, *elio-*, *macro-*, *micro-*, *icono-*, *para-*, *peri-*, *piro-*, *poli-*) i llatí (*ad-*, *avan-*, *bi-*, *ex*, *extra-*, *inter-*, *intra-*, *multi-*, *post-*, *sub-*, *trans-*, *ultra-*, *vice-*).
- Derivació de paraules amb sufixos cultes d'origen grec (*-crazia*, *-filia*, *-fobia-*, *-gamia*, *-geno*, *-ite*, *-logo*, *-manzia*, *-metro*, *-poli*, *-tecnica*) i llatí (*-dotto*, *-fero*, *-fugo*, *-grado*, *-paro*, *-voro*).
- Consolidació i ampliació de formació de paraules per sufixació.
- Derivació amb prefixos: nominal (*-ezza*, *-ia*), adjectival (*-ale*, *-are*) i verbal (*-are*, *-izzare*, *-ificare*). Derivació verbal per parasíntesi: *in* + *tossico* + *are* → *intossicare*.
- Despectius: *-accio*, *-astro*.
- Consolidació dels diminutius (*-ino*, *-ello*, *-etto*, *-ett-ino*, *-ell-ino*) i augmentatius (*-one*). Apreciatiu (*-uccio*) i ús d'apreciatius irònics amb valor de modèstia. Intensius (*arci-*, *extra-*, *mega-*, *ipo-*, *sub-*, *stra-*; *iper-*; *sotto-*) i lexicalització d'algunes paraules formades amb aquest tipus de sufixos.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Fonemes vocàlics. Insistència en: els fonemes que presenten major dificultat (/dʒ/, /tʃ/, /dʒ/, /fj/, /ʃ/, /ʌ/, /ŋ/, /s/, /z/); la distinció i articulació dels fonemes vocàlics oberts i tancats; la pronunciació de les vocals en diftongs ascendents o descendents, triftongs i hiats.
- Fonemes consonàntics. Insistència en la distinció de les diferents oposicions en relació amb el punt d'articulació (/l/ - /ʎ/, la vibració de les cordes vocals (/s/ - /z/, /f/ - /v/) i la manera d'articulació (/ʎ/ - /ŋ/, /b/ - /d/). Consonants dobles: insistència en la pronunciació (/k/ - /kk/).
- Reconeixement i pronunciació de semiconsonants /j/ i /w/ i semivocals /i/ i /u/ (yatch /jɔt/, whisky /'wiski/).
- *Raddoppiamento morfosintattico*: intensificació sintàctica després de monosíl·labs, de polisíl·labs aguts i d'algunes paraules greus (come, dove, qualche, sopra, ogni), després dels monosíl·labs que porten accent gràfic (è, già, dà, né, può); després d'alguns monosíl·labs no accentuats (e, fa, fra, ha, ho, ma, etc).
- Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial.
- Repàs i ampliació de l'elisió. Ús escrit i parlat. Casos de lliure elecció: *M'ha detto*; *Se n'è andato*.
- Repàs i ampliació de l'apòcope. Ús escrit i parlat. Apòcope sil·làbica i vocàlica. Ús facultatiu.
- Repàs de la divisió en síl·labes. Grups consonàntics inseparables: dígrafs i trígrafs, diftongs.
- Reconeixement i pronunciació de síl·labes tòniques amb i sense accent gràfic.
- Ampliació i repàs d'unitats lèxiques homòfones/coincidentes en la pronunciació: *addetto* vs. *ha detto*.
- Pronunciació de les paraules estrangeres pròpies del nivell.
- Entonació: identificació i producció dels patrons característics de l'entonació enunciativa (afirmativa i negativa), distingint tipus d'asseveració (ordinària, categòrica, amb insinuació, amb incertesa) i de l'entonació interrogativa general. Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell. Modulacions pròpies de funcions comunicatives específiques: alegria, amenaça, fúria, humor, ironia, sorpresa, tristesa.
- Correspondència entre la distribució de pauses i l'estructura sintàctica i informativa.
- Grups fònics: accents vs. atonicidad i entonació. Ritme i pauses.
- Categories gramaticals tòniques (verbs, substantius, adjectius, pronoms tònics) i àtones (articles, preposicions, conjuncions). Agrupacions que normalment no admeten pauses: article + nom, nom + adjectiu, adjectiu + nom, verb + adverb, verb + pronom àton, adverb + adjectiu, adverb + adverb, formes verbals compostes + perífrasis verbals, preposició + terme

regit per aquesta.

- Correspondència entre les unitats melòdiques i la puntuació: entonació corresponent als dos punts, el punt i coma, els punts suspensius i el parèntesi.

Ortografia

- Ampliació de la correspondència entre fonemes i lletres amb especial atenció als dígrafs i trígrafs. Casos en els quals el grup *gli-* no és trígraf: *glicerina*, *glicine*. Casos de *i* aparentment innecessària: consolidació de la primera persona plural d'indicatiu i subjuntiu (*segniamo*), la segona persona plural del subjuntiu (*segniate*); i en algunes paraules: *specie*, *effigie*, *superfície* i paraules que acaben amb *-ciente*.
- Divisió de paraules a final de línia: grups vocàlics i consonàntics separables i inseparables; separació de paraules amb prefixos i sufixos.
- Ús de les majúscules inicials en noms d'individus, realitats úniques, llocs geogràfics, noms d'entitats, obres artístiques, literàries, musicals. Majúscula de respecte: *RingranziandoLa*, *Le porgo distinti saluti*.
- Consolidació dels usos principals d'altres signes de puntuació: punts suspensius, interrogació, exclamació, parèntesi, guió, ratlla, cometes, apòstrof.
- Usos discursius dels diferents tipus de lletres: normal, *cursiva*, **negreta**, subratllat.
- Expressió de xifres i nombres: casos d'escriptura de les quantitats en xifres, i casos d'escriptura en lletres.
- Abreviatures, sigles i símbols del nivell: *CGIL*, *ACI*, *PD*, *CNR*.

NIVELL AVANÇAT C2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Consolidació de l'ordre dels elements. Casos de pertorbació de l'ordre en exclamatives i relatives: *Che bella casa ha Giovanna!*
- Ampliació i consolidació de les interrogatives totals, parcials, disjuntives, retòriques i de cortesia.
- Consolidació i ampliació de casos especials de concordança: en les enumeracions, concordança amb el quantificador indefinit (*Magliette, gonne, vestiti, tutto era stato venduto*); en expressions fixes (*Viva gli sposi!*); en oracions de relatiu, concordança amb *quelli* (*Lui è uno di quelli che si dà/danno sempre delle arie*); en oracions impersonals i passives en passat, concordança de l'adjectiu i del nom (*Quando si è stati in vacanza è difficile riprendere la routine*); en oracions impersonals amb omissió del complement objecte genèric (*La volontà rende invincibili*); en el llenguatge dels anuncis (*Affittasi camere*). En la concordança del participi passat: expressions

intransitives usades en forma passiva (*Non è stato/a visto/a da nessuno*); combinacions de pronom reflexiu + pronom de CD (*I migliori prodotti, se li è già presi Alessandra*) i en oracions subordinades de participi (*Appena arrivata all'aeroporto, ci farà sapere*).

- Oracions nominals: *Quanti fiori in giardino!*
- Ampliació i consolidació de l'oració complexa: coordinació copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, explicativa, i distributiva afirmativa i negativa.
- Ampliació de la subordinació adjectiva amb indicatiu o subjuntiu; oracions introduïdes per a + infinitiu: *Sarai l'ultimo a saperlo*.
- Consolidació i ampliació de la subordinació substantiva. Ús de les construccions en funció de subjecte i d'objecte, amb subjecte idèntic o diferent i en el discurs indirecte. Interrogativa indirecta: *come* + subjuntiu; *di* + infinitiu i *che* + subjuntiu; casos d'omissió de la preposició/conjunció i ús optatiu: *Mi rincresce (di) non poter accettare*; *Dubito (che) possa farlo*. Construcció causativa: *Lascialo uscire! Fallo svagare!*
- Consolidació de la subordinació circumstancial pròpia del nivell i ampliació:
 - Temporal (*come, non appena*) i subordinades implícites amb *in* articulat + infinitiu (*Nel tornare verso casa...*).
 - Modal: *come se, senza che, tranne che, eccetto che, a meno che* + subjuntiu.
 - Causal: locucions *per il fatto che, dal momento che, considerato che, in quanto a* + indicatiu; *non perché, non che* + subjuntiu; *a/per* + infinitiu compost; amb participi: *Offesa dal suo atteggiamento, non l'ha ancora chiamato*. Connectors causals + indicatiu / condicional.
 - Condicional: *a* + infinitiu (*A saperlo, mi sarei mosso prima*), amb participi (*Espressa in un altro modo, sarebbe un'ottima proposta*) i el·lipsi de l'apòdosi.
 - Concessiva: indefinits *chiunque, qualunque, comunque* + subjuntiu; *per* + infinitiu; *nemmeno a, neanche a* + infinitiu.
 - Consecutiva: adjectiu/adverbi *a tal punto che* + indicatiu; *far sì che*; locucions *in maniera che* + subjuntiu; *tanto... da, così... da, in un modo così... da, al punto di/da* + infinitiu.
 - Comparativa: *con più che, piuttosto che/di* + infinitiu i repàs de proposicions que indiquen desigualtat o diversitat, introduïdes per *da come*: *È diverso da come me lo aspettavo*.
- Omissió optativa de connectors: *L'avessi saputo prima, ti avrei chiamato*.
- El·lipsi de l'auxiliar: *Hanno ragionato di politica, capito che si stava commettendo un errore, corretto la mira, ottenuto un risultato*.
- Ús emfàtic de les conjuncions coordinants: *Quell'Antonio! E studia giurisprudenza e dipinge quadri e sa fare della buona musica e pratica più di uno sport*.

Nom

- Classes de noms i comportament morfosintàctic. Casos de doble ús d'abstractes/concrets: *L'amore è eterno finché dura* vs. *È venuto il mio amore*.
- Consolidació i ampliació dels casos irregulars de formació del gènere i nombre.
- Noms amb alternança de gènere i de significat: *chicco* vs. *chicca*.
- Expressions que designen personatges públics o històrics: *Il Cavaliere*; *L'Avvocato*; *L'Eroe dei due mondi*.
- Repàs i ampliació de les paraules amb doble plural: *i muri, le mura*.
- Formació i ús de les paraules simples i compostes, concretes i abstractes relatives a àmbits especialitzats estudiats durant el curs.

Pronom

- Formes de pronoms personals subjecte: *egli/ella, esso/essa, essi/esse, costui, questi, quegli, colei, colui, costoro, coloro*.
- Ús de *lui* i *lei*: entre *ecco* i una oració relativa (*Ed ecco lui che arriva radiante come il sole!*); substantivats amb significat d'*uomo* i *donna*, respectivament (*Il mio lui e la tua lei*); en expressions emfàtiques (*Era un uomo coraggioso lui*).
- Influències dialectals: ús de *te* en lloc de *tu* i la forma impersonal *si* precedida pel pronom *noi*: *Pensa te a fare la spesa; (Noi) si cena sempre presto la sera*.
- Combinació de pronoms: formes àtones d'OI + *si* impersonal (*Gli si vuole bene*) i de passiva reflexa + OD (*La si vede spesso*); altres combinacions amb *ci* com a modificador semàntic (*Mi ci è voluta mezz'ora*); ampliació de pronoms en construccions pronominals freqüents (*darsela a gambe*).
- Consolidació de demostratius en el llenguatge escrit, regional i administratiu: *codesto, siffatto*. Funcions identificativa i de reforç de *medesimo, tale* i *ciò*: *Lui medesimo me l'ha detto*.
- Consolidació i ampliació dels indefinits: *alcuno, tale, altrettanto, vario* i dels correlatius: *gli uni... gli altri*. Valor afirmatiu de *nessuno* i *niente/nulla* en frases interrogatives: *C'è nessuno? Serve niente/nulla?*
- Altres indefinits: *tot, tanto* com a pronom determinant per a indicar una quantitat imprecisa (*ogni tot giorni*); pronom *granché* usat en frases negatives (*Non è un granché*); *tizio* usat com a pronom en lloc de *tale*, amb un lleuger matís despectiu (*C'è un tizio che ti cerca*); *che* usat com a indefinit sobretot en fórmules cristal·litzades (*un non so che / nonsoché*); pronom interrogatiu *chi* usat com a indefinit en les correlatives (*C'è chi lavora e chi sciopera*); *quale* pleonàstic (*È tale e quale il figlio*).
- Ús d'expressions familiars en frases negatives amb significat de *niente*: *un'acca, un cazzo, un fico, un cavolo, un piffero, un tubo*.
- Consolidació de possessius, relatius, numerals, interrogatius i exclamatius en els aspectes propis del nivell i ampliació de formes: possessiu *altrui*.

- Consolidació de numerals, cardinals, ordinals i multiplicadors en els aspectes propis del nivell i ampliació de formes: *ambedue*.
- Reforç i ampliació dels numeratius: *-ina (una sessantina di chili)*, *-enne (sedicenne)*; *-ario (cinquantenario)*.
- Ús invariable d'*ambo*: *divieto di sosta in ambo i lati*.
- Consolidació de l'ús de les partícules *ci* i *ne*, especialment en estructures fraseològiques, idiomàtiques i expressions d'ús freqüents: *avercela con qualcuno, combinarne di tutti i colori, averne fin sopra i capelli*.
- *Vi* com a substitut de *ci* en situacions de registre formal.
- Ús polivalent del relatiu *che* en el llenguatge col·loquial: *il giorno che ti ho visto*.

Article

- Ús de l'article indeterminat amb indefinits i noms propis: *un tal Paolo*.
- Alternança de l'ús de l'article determinat amb cognoms celebres.
- Usos particulars de l'article indeterminat amb els numerals: *un duecento persone*.
- Ús i omisió de l'article en expressions cristal·litzades i la seua omisió en alguns proverbis: *chiederne conto vs. chiedere il conto; Uomo avvisato mezzo salvato*.

Adjectiu

- Adjectius compostos: *angloamericana, variopinto*. Adjectius compostos per les preposicions *da, a, per* + adverbis: *dabbene, ammodo, perbene*. Adjectius compostos per *anti* + substantiu: *trattamento anticellulite*.
- Algunes paraules usades amb funció adjectival: pronom indefinit (*niente*), adverbis (*sì, no, bene*), estrangerismes (*in, out*): *Niente sigarette; Oggi è una giornata no; È un modello out*.
- Canvi de posició de l'adjectiu per a intensificar el significat de totalitat: *La popolazione tutta manifestò contro quel barbaro crimine*.
- Graus de l'adjectiu. Comparatius i superlatius orgànics. Ús regional de *meglio/peggio* amb funció d'adjectiu: *la meglio gioventù*.
- Formació del superlatiu absolut de *bello* i *brutto* acompanyats d'*un/a gran* o de *forte*: *È un gran bel (brutto) film; Ma è brutto (bello) forte questo spettacolo!*

Verb

- Consolidació en l'ús de les formes regulars i irregulars. Indicatiu: ampliació dels valors temporals i aspectuals dels temps. Valors aspectuals: imperfecte narratiu per a expressar una acció imminent; *trapassato prossimo* amb valor hipotètic (*Se non fosse stato per il ritardo del treno, a quest'ora eravamo già arrivati*); futur amb valor concessiu (*Riuscirai pure a fare quello che vuoi*), amb valor d'atenuació (*Vi dirò che mi aspettavo qualcosa di meglio*) i amb valor imperatiu (*Studierete almeno tre volte a settimana*). Ús narratiu i

estilístic en la llengua escrita del preterit perfecte simple i reconeixement del seu ús oral en les diferents varietats regionals i d'algunes formes arcaiques. Actualització del passat en registre col·loquial: *Arriva lì e sai che fa? Smonta tutto! Assurdo...*

- Ús del verb *tenere* en lloc d'*avere* en dialectes centremeridionals.
- Reforç i ampliació del subjuntiu en les oracions independents amb valor exhortatiu (*Sia buono, mi dia una mano!*), optatiu (*Fosse vero!*); dubitatiu (*Che sia proprio vero?*), concessiu (*Facciano pure quel che vogliono*) i ús amb verbs impersonals en passat.
- Condicional simple i compost per a expressar notícies, fets no confirmats. Oració condicional amb funció narrativa.
- Infinitiu simple i compost. Ús autònom en oracions independents amb valor narratiu o volitiu (*E gli assassini a correre dietro a lui; Oh, essere a casa adesso*), amb funció atributiva (*gli anni a venire*), en els diferents tipus de subordinades; *a* + infinitiu amb valor hipotètic (*A fare così non risolverai niente*), precedit per preposicions articulades (*nel, col, al, sul*) o per locucions preposicionals (*all'atto di, nel punto di, nel momento di*). Infinitiu del verb *pensare* i *dire* per a expressar decepció, sorpresa i altres valors: *E pensare che era un bravo ragazzo!*
- Gerundi simple i compost. Ús independent en perífrasis verbals i en oracions adverbials; en construccions absolutes pròpies del llenguatge administratiu; en textos acadèmics i per a introduir enunciats atribuïnt-los a un altre parlant: *Considerando che l'accusato...; Seguendo Saussure, possiamo affermare che...*
- Participi present i passat: en el llenguatge formal i burocràtic o amb valor condicional: *gli aventi diritto; Ben vestito sembreresti un manager.*
- Consolidació i ampliació de perífrasis verbals d'infinitiu i de gerundi.
- Consolidació de correlació d'accions i concordança de temps i maneres entre oracions principals i subordinades.
- Discurs indirecte: procediments de cita propis de diferents registres i tipus de textos.
- Repàs i ampliació dels verbs defectius d'ús especialitzat: *delinquere, vigere.*
- Oscil·lacions diatòpiques en el sintagma verbal: *uscire il cane, entrare la spesa.*

Adverbi

- Ampliació de la formació d'adverbis per derivació a partir de substantius i d'adjectius: *ginocchioni, intensamente.*
- Adverbis de negació: influència en l'elecció de la manera (*Mai ho detto che sia stato lui*), del dubte (*chissà*); de quantitats que modifiquen diferents categories: *Non ne mangio affatto; È assai alto; A dir tanto; Suppergiù.*
- Reforç de l'adverbi mitjançant la repetició: *or ora, giù giù, su su, tenton tentoni.*

- Ampliació de locucions adverbials: *alla rinfusa, a vanvera, alla carlona*.
- Expressions pròpies de registre alt, literari i burocràtic de circumstàncies de temps; restrictius i de lloc: *in quel mentre; presumibilmente; iví, onde, ove*.
- Ús de *mica* amb valor de cortesia i ús regional de negació o de reforç de la negació: *Avrebbe mica una sigaretta? Mica sono stato io! / Non sono stato mica io!*
- Ús de *manco* en substitució de *nemmeno* en variants col·loquials i dialectals.
- Ús de l'adverbi *mo'* amb significat d'*ora/adesso* en gran part dels dialectes meridionals.

Preposició

- Repàs i ampliació de locucions preposicionals: *per via di, riguardo a, oltre a, in seguito a*.
- Insistència en els usos que generen dificultat: *di, a, da, in, su*.
- Regències freqüents de substantius, adjectius, adverbis i verbs: *credere a, credere in*. Repàs i ampliació de locucions preposicionals: *in confronto a, in mezzo a, in base a, a causa di, intorno a*.

2. DISCURS

Adequació

- Consolidació en les formes de tractament: persones gramaticals, ús de fórmules i ús regional del *Voi* de cortesia.
- Consolidació de recursos per a l'atenuació de la presència del parlant: pronominal (*Mi si è rotto il braccialetto*). Fórmules de cortesia pròpies de textos de diferents especialitats, acadèmics, científics, humanístics, com a substitució de la primera persona singular per impersonals, plural o fórmules com a *l'autore, chi scrive*; plural de cortesia, plural didàctic i narratiu: *Abbiamo dunque illustrato le ragioni per cui...; Siamo ad Agrigento, città che ricorda...*
- Reconeixement del valor de cortesia de diferents usos verbals: condicional per a introduir una opinió de manera atenuada i temps verbals matisadors com el futur: *Adesso non ci negherai che la tua decisione non sia stata alquanto avventata*.
- Consolidació d'expressions de cortesia per a les funcions socials d'acord amb el registre.
- Consolidació i ampliació de marcadors conversacionals en funció del text i del registre.
- Entonació com a atenuador o intensificador en els actes de parla.

Coherència i cohesió

- Coherència verbal temporal i aspectual en el discurs: expressió de les relacions d'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat.

- Correlació de temps i maneres verbals en el discurs referit d'acord amb la situació comunicativa, el tipus d'informació i la intenció de l'emissor, amb o sense compromís amb la veracitat de la informació: *Ha detto che veniva / Ha detto che viene.*
- Procediments de transmissió d'informació amb i sense verb introductoris: *Lo interrogarono per delle ore. E lui: non ne so niente / E lui diceva che non ne sapeva niente.*
- Dixi espacial: combinació d'adverbis dítctics per a concretar el lloc; adverbis dítctics i complements de lloc; oposició *qui/li* per a referir-se a un lloc puntual enfront de *qua/là* per a referir-se a un lloc indeterminat: *Girava qua e là senza meta.*
- Dixi temporal: temps verbal com a categoria dítctica; valor dítctic de les expressions *in mattinata, in serata, in nottata*; adverbis i locucions adverbials dítctiques de temps: *nell'ultimo periodo, poc'anzi, stamane, ieri l'altro.*
- Dixi personal amb *qui/qua, li/là*, amb valor despectiu: *Ma questo qua, chi si crede di essere?*
- Ampliació dels demostratius en la conversa i en el text escrit. Demonstratiu *quello* amb valor evocador: *Che tempi quelli!*
- Ampliació i consolidació de procediments gramaticals de correferència: pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric, ús de l'article determinat amb noms ja presentats, ús de l'article indeterminat amb valor anafòric quan el nom va modificat (*Ha mollato il fidanzato, un poco di buono*); valor anafòric dels possessius i demostratius.
- Procediments lèxics de correferència. Ampliació de sinònims, hiperònims/hipònims a través d'un dels termes que entren en la definició, la nominalització: *La merce arriverà nei prossimi giorni.* Ús d'expressions referencials: *sottoscritto, suddetto, menzionato, citato.* Proformes lèxiques i de divers tipus: *la questione, il fatto, il discorso, questa soluzione, cioè,* etc.
- Recursos de cohesió dels textos especialitzats: cohesió lèxica en textos científics, esquemes de progressió temàtica propis dels diferents tipus, fórmules de cohesió pròpies de contextos formals.
- Connectors: sumatius (*anzi, ti dirò di più*), consecutius (*pertanto, perciò*), argumentatius (*oltretutto, con tutto ciò, d'altro canto*), justificatius (*grazie a, a causa di, il fatto e che, per via di*) i connectors propis dels textos especialitzats.
- Consolidació i ampliació de conjuncions i locucions conjuntives. Coordinants: copulativa (*nonché*), adversatives (*anzi, piuttosto*); distributives (*e... e...*); conclusiva (*ebbene*) i explicativa (*vale a dire*). Subordinants: causals (*per il fatto che, giacché*), temporals (*come, sin/fin da*), finals (*in modo da, allo scopo di*), consecutives (*sicché, cosicché, talmente, a tal punto che, in maniera che*), condicionals (*a patto che, nel caso che*), modals (*eccetto che, senza che, a meno che*); concessives (*ancorché, malgrado*), comparatives (*tanto quanto..., più/meno di/ che, piuttosto che, invece di*).
- Consolidació i ampliació de marcadors en funció del text i del registre.

Iniciació amb fórmules de salutació, presentació, introducció del tema i d'un nou tema. Estructuradors: recursos d'obertura (*anzitutto, in primo luogo, in primis*), de continuació (*da una parte... dall'altra, per un verso... per l'altro*), de tancament (*concludendo, per chiudere il discorso*), de comentari (*detto questo, a parte questo*) i digressors (*a proposito di, tra l'altro*). Reformuladors amb explicatius (*vale a dire, in altre parole*), rectificatius (*diciamo, beh, meglio ancora, anzi*), de distanciament (*in ogni caso, comunque sia, ad ogni modo, insomma*) i recapitulatius (*infine, per farla breve, tirando le somme*).

- Marcadors d'expressions citatives: *a quanto pare, secondo, per, a detta di + grup nominal*.
- Ampliació de marcadors conversacionals en diferents registres i actituds. Per a dirigir-se a algú, saludar (*Guarda un po' chi si vede! Mi fa piacere rivederLa!*), respondre a una salutació (*Ehilà!*), començar a parlar (*allora, dunque, ecco, mah, beh*), mantindre la paraula (*come dire, diciamo, praticamente*), sol·licitar a l'interlocutor que comence a parlar (*E tu come la vedi? Che te ne pare?*), mantindre l'atenció (*Mi segui/e? Eh?*); cooperar, reaccionar (*Non mi dire! Però!*), reforçar el contingut d'un enunciat (*praticamente, circa, in qualche modo*), implicar l'interlocutor (*Non credi?*), assentir (*va be', esatto, giusto, assolutamente, come no*), dissentir amb diferents matisos (*niente affatto, neanche per sogno; Dici? Ma quando mai! Macché!*), aclarir les opinions, demostrar implicació (*Non ci si può credere! Ma scherzi!*), prendre la paraula, iniciar una explicació, introduir un exemple (*mettiamo, facciamo, prendiamo*), demanar ajuda, agrair (*a buon rendere*), repetir i transmetre, anunciar el final, acomiadar-se.
- Puntuació i paràgrafs. Ús dels signes de puntuació com a marcadors del discurs. Correspondència entre els paràgrafs i les idees del discurs.
- Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències, convencions de distribució organització del text per a esquemes i índexs; subratllats i cometes, marges, vinyetes, sagnats, tipus de lletra.
- Entonació i pauses com a marcadors d'unitats discursives i de relacions de sentit.
- Correspondència de l'entonació amb els signes de puntuació; identificació i producció dels patrons entonatius propis dels actes de parla i les estructures discursives del nivell.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Ampliació d'expressions per a complir les funcions que es treballen en situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a l'escripta.
- Ampliació del vocabulari de les situacions pròpies del nivell, variants formal i informal, estàndard i registres familiars o professionals.
- Vocabulari propi dels llenguatges d'especialitat: científics, tècnics, jurídics,

administratius, periodístics de diferents àrees, especialment els de caràcter acadèmic i divulgatiu. Terminologia, metàfores econòmiques, esportives, científiques, etc. Locucions i expressions complexes del llenguatge jurídic administratiu, anglicismes del llenguatge tècnic i especialitzat.

- Ampliació i consolidació en l'ús de col·locacions relacionades amb les situacions i temes propis del nivell. Col·locacions pròpies de la comunicació especialitzada: *suscitare una polemica*.
- Locucions verbals, adjectives i adverbials: *arrampicarsi sugli specchi, usa e getta, a bizzeffe*.
- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent: *discussione accesa, a fondo perduto, senza arte né parte*.
- Modismes i expressions freqüents d'italià col·loquial relacionades amb les situacions i temes propis del nivell: *a tutta birra, fare le ore piccole*.
- Reconeixement de paraulotes i exclamacions antiquades: *perdindirindina, corpo di bacco, mascalzone, squaldrina, cribbio*.
- Ampliació de refranys freqüents relacionats amb les situacions i temes treballats. Ús en context.
- Repàs i ampliació de paraules i expressions llatines més comunes relacionades amb les situacions i temes treballats: *ad hoc, quid pro quo*.
- Ampliació de paraules i expressions freqüents de registre popular per a la seua observació crítica: *piuttosto che, ma anche no, un attimino, che polivalente, assolutamente*.
- Ampliació de sigles i acrònims freqüents en textos d'especialitat tecnològics; juridicoadministratius; econòmics; científics i divulgatiu: *DNA, IRPEF, FMI*, etc.
- Ampliació de noms i verbs dels sons dels animals: *barrire, pigolare, gracidare, squittire*.

Significat

- Consolidació dels camps associatius dels temes propis del nivell, economia, ciència, tecnologia, medicina, literatura, etc.
- Ampliació de paraules del mateix camp semàntic i comprensió dels trets comuns i diferenciadors: *mangiare, trangugiare, papparsi, sbocconcellare, assaggiare, spiluccare*.
- Epònims o adjectius cultes procedents de noms per a descriure característiques i situacions: *dantesco, kafkiano, machiavellico, masochista*, etc.
- Ampliació del lèxic fronterer entre la llengua comuna i l'especialitzada: *farmaco, postoperatorio, capitale sociale*. Coneixement de lèxic clarament especialitzat, segons els àmbits d'interés i els grups socials amb els quals s'està en contacte: *chemioterapia, neoadiuvante, espianto, visura catastale*.
- Paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el

context: *avere/constare di*.

- Repàs i ampliació dels sinònims o paraules de significat pròxim del llenguatge col·loquial, formal i semiespecialitzat relacionades amb les situacions i temes propis del nivell i amb el seu ús adequat al registre: *brizzolati/grigi; costipazione/stitichezza; calvizie/alopecia*.
- Repàs i ampliació de paraules antònimes: *abbondare-scarseggiare*.
- Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat: *spicciare vs. spiacciare, coinvolgere vs. sconvolgere, spiare vs. espirare*.
- Camps semàntics de les situacions i temes propis del nivell: *muro, mura, parete, grata, inferriata*.
- Polisèmia o paraules amb diferents significats. Desambiguació pel context: *era molto fiera dei suoi risultati vs. la fiera dell'antiquariato*.
- Repàs i ampliació dels hiperònims i dels hipònims: *imbarcazioni → sommergibile → zattera → baleniera → canoa*.
- Ampliació en l'ús dels eufemismes i paraules tabú per a evitar designar una realitat: *operatore ecologico, diversament abile*.
- Reconeixement de recursos del llenguatge. Repàs i ampliació de metàfores i construccions de sentit figurat freqüents en la llengua: *È un orso; È una cima; È una volpe*. Metàfores científiques, humanístiques, econòmiques del llenguatge polític i periodístic: *buco nero; gomito di strade; volatilità dei mercati*, etc. Metàfores oracionals: expressions amb verbs de canvi: *rimanere di ghiaccio, restare di stucco*.
- Ús metonímic de marques comercials; de llocs i d'accessoris o símbols: *veste solo Armani, il Quirinale, i Caschi Blu*.
- Reconeixement de geosinònims i geohomònims més comuns de l'italià: *affittare/locare, melone/popone, cocomero/anguria, lavello/acquaio, mestolo/ramaiolo, salumiere/pizzicagnolo*.
- Repàs i ampliació dels falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb els idiomes materns de cada estudiant: *equipaggio = tripulació vs. bagaglio = equipatge*.
- Onomatopeies: *fruscio, rimbombare, sibilare*.
- Inferències: consolidació i ampliació dels significats implícits d'expressions usuals en diferents situacions de comunicació. Ambigüitat il·locutiva, implícits en les respostes massa breus o massa prolixes; en el to: irònic, escèptic, molest; en construccions interrogatives orientades en transformacions de temps verbals en l'estil indirecte: *Luigi ha detto che sei stata tu a farlo – Che ha detto che sono stata io?*
- Expressions del moment amb referència a la cultura popular (televisió, novel·la gràfica): *fantozziano, la supercazzola; parenti serpenti*, etc.
- Ús d'expressions provinents d'obres literàries, cinematogràfiques o de coneixements compartits per una comunitat de parlants.
- Ampliació del reconeixement del llenguatge dels diccionaris i dels seus diferents tipus: aspectes normatius, estilístics, diccionaris per a finalitats

professionals, especialitzats en els diferents àmbits del coneixement, específics, combinatoris, etimològics, etc.

Formació de paraules

- Repàs de la formació de paraules per composició, amb base verbal; nominal i per composició sintagmàtica: *fermacapelli*; *calzamaglia*; *testa calda*.
- Neologismes, préstecs i calcs semàntics propis del nivell. Neologismes formats mitjançant diferents procediments amb atenció al seu possible caràcter efímer: *videofonino*, *furgonoleggio*.

Derivació de paraules

- Ampliació dels diminutius, augmentatius, apreciatius. Valor apreciatiu dels sufixos en contextos familiars: *Ci facciamo una corsetta?* Regles de formació amb aquests afixos. Lexicalització d'algunes paraules formades amb aquest tipus de sufixos: *sgabuzzino*, *burrone*.
- Formació de paraules per derivació amb canvi de categoria. Substantivació amb sufixos a partir de verbs (*miglioramento*, *abolizione*, *accesso*, *procedura*), d'adjectius (*avvilimento*, *crudeltà*, *durezza*, *costanza*, *avarizia*) i de participis (*bocciatura*, *fornitura*, *abbronzatura*, *affluente*); adjectivació a partir de substantius (*comunale*, *enigmistico*, *febrile*) i de verbs (*persuasivo*, *commovente*); formació de verbs a partir de substantius (*ironizzare*), d'adjectius (*pubblicizzare*, *fortificare*) i d'adverbis (*indietreggiare*); formació d'adverbis a partir de substantius (*a ginocchioni*) i d'adjectius (*intensamente*).
- Formacions amb més d'un afix: de verbs (*saltarellare*); d'adjectius (*sfacciato*, *sfrontato*) i de substantius (*demoralizzazione*, *accelerazione*).
- Ampliació d'afixos cultes més freqüents: *-ite*, *-azia*, *-osi*.
- Repàs i ampliació en la formació de paraules per derivació amb afixos i sufixos d'origen grec i llatí *-algia*, *-fago*, *fono-*, *-lite*, *-filo*, *meta-*, *-fugo*, *-cida*, *cardio-*, *-logo*, *onni-*, etc.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Repàs i aprofundiment de les diferències fonològiques i fonètiques entre el model estàndard i les varietats regionals més significatives: *aspirazione toscana*, *colpo di glottide sardo*, *t allofona siciliana*.
- Reconeixement dels principals fenòmens de pronunciacions regionals en el nord, centre i sud d'Itàlia: vocals obertes vs. tancades, grau d'obertura de les vocals tòniques, consonants simples i geminades dins de la paraula i en la frase. Diferències d'entonació i ús paròdic de les maneres de parla regionals al cinema, en teatre, en televisió, etc.
- Repàs de l'accent en la pronunciació de les paraules homògrafes no

homòfones: *àncora* vs. *ancóra*, *prìncipi* vs. *princìpi*.

- Casos de doble accentuació: *zàffiro/zaffiro*, *utènsile/utensile*. Casos de usos comunes incorrectes: **èdile/edile*, **leccòrnie/leccornie*.
- Accent emfàtic, com a recurs d'intensificació i focalització: *A LEI l'ho detto, non a Paolo*.
- Pronunciació de les paraules estrangeres freqüents del nivell.
- Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.
- Patrons melòdics específics de certes estructures sintàctiques: anteposició dels complements amb dues possibilitats (*In strada // c'era molta gente* o *In strada c'era molta gente*); anteposició del verb al subjecte, en una sola unitat, com en la frase *ha vinto Luigi*; divisió d'unitats en subordinades; entonació en clàusules explicatives i parentètiques.
- Seqüències senzilles amb entonació característica: refranys, poemes senzills i enumeració.
- Reconeixement dels patrons melòdics més notoris de diferents varietats regionals.
- Categories gramaticals tòniques: verbs, substantius, adjectius, pronoms tònicos i àtons: articles, preposicions, conjuncions.

Ortografia

- Reforç i ampliació dels signes de puntuació en la construcció de frases compostes.
- Incidència de la intensificació sintàctica en la grafia de les paraules compostes: *cosiddetto*, *sopravvento*.
- Consolidació en l'ús de les majúscules. Predomini de la majúscula en contextos comercials i burocràtics: *Amministratore*, *Direzione Generale*.
- Ús especialitzat de les abreviatures: *c/o*, *Id*.
- Usos especials dels signes de puntuació: presència de punt en les abreviatures (*Gent.mo*, *Sig.* y *Sig.ra*); de la coma en les aposicions, vocatius, incisos, després de la salutació d'obertura en la correspondència; dels dos punts en enumeracions, proposicions juxtaposades i cites textuales.
- Consolidació d'apòcope vocàlica i sil·làbica pròpies del nivell i els continguts treballats: *vo'/voglio*, *a caval donato*, *to'/tieni*.
- Ampliació d'abreviatures, sigles i símbols.
- Alternança de majúscules i minúscules en les sigles: *S.p.A.*, *S.r.l.*, *Fiat*.
- Repàs i ampliació de les diferències d'ús i de valor del punt, el punt i coma i dels dos punts.
- Reforç i ampliació de l'ús dels signes de puntuació per a suggerir l'entonació de la frase en context informal o literari: els punts suspensius, les cometes, els parèntesis, el signe mixt (!?), etc.

3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

➤ DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES DEL CURS BÀSIC 1A2

1r trimestre: Unitats 1, 2, 3 i 4 del manual *Dieci A1*

Continguts comunicatius:

- Salutare e presentarsi
- Indicare la provenienza
- Presentare qualcuno
- Indicare possesso
- Registrarsi alla reception di un albergo
- Chiedere e dire l'età
- Dire perché si studia l'italiano
- Indicare occupazione e luogo di lavoro
- Fare una breve presentazione personale
- Iscrivere a un corso di lingua
- Ordinare prenotare al bar e al ristorante
- Indicare preferenze alimentari
- Descrivere un'abitazione
- Descrivere i servizi di un albergo
- Recensire brevemente un albergo
- Chiedere assistenza in albergo

Continguts gramaticals i lèxics:

- Alfabeto
- Interrogativi: *come*
- I pronomi soggetto: *io, tu*
- La congiunzione *e*
- L'aggettivo singolare
- *Essere*: presente singolare
- La preposizione *di*
- La negazione
- I pronomi soggetto: *lui, lei*
- *Avere*: presente singolare
- Gli articoli indeterminativi
- Il sostantivo singolare
- Il *Lei* di cortesia
- I verbi regolari in *-are*: presente singolare
- Preposizioni: *in e a*
- Interrogativi: *dove, quanti, perché, che*
- *Fare*: presente singolare
- Gli articoli determinativi singolari
- Il sintagma sostantivo / aggettivo (sing.)
- I pronomi soggetto plurali
- I verbi regolari in *-are*: presente plurale

- *Essere, avere, fare*: presente plurale
- La forma di cortesia
- I sostantivi plurali
- I verbi regolari in *-ere*: presente
- Il sintagma sostantivo / aggettivo al singolare
- Anche / invece
- *Volere e potere*: presente
- Gli articoli determinativi plurali
- I verbi regolari in *-ire* (senza *-isc*): presente
- Il sintagma sostantivo / aggettivo (sing.)
- I verbi regolari in *-ire* (con *-isc*): presente
- *Andare e venire*: presente
- L'avverbio *molto*
- *Dovere*: presente
- Il sintagma sostantivo / aggettivo (pl.)
- I saluti
- Le parti della giornata
- Come ti chiami?
- Piacere!
- Come, scusa?
- Paesi e nazionalità
- Di dove sei? / Sono di...
- Gli oggetti della classe
- Per favore, grazie, prego
- Questo è...
- Quanti anni hai?
- I numeri cardinali da 21 a 100
- Luoghi di lavoro
- Professioni
- Che lavoro fai? / Faccio...
- Professioni
- Mail, indirizzo, telefono, sito web
- Prodotti e formule al bar
- Come stai?
- Soldi e prezzi
- I pasti
- Il cibo
- Aggettivi per il cibo
- Formule al ristorante
- Le sezioni del menù
- Pronto?
- Vorrei
- Prego e per favore
- Quant'è?
- Il conto, per favore!
- Arredo e ambienti della casa

- Aggettivi per le abitazioni
- Strutture di ricezione
- Servizi alberghieri
- Tipi di camere in albergo
- Pessimo, buono, eccellente
- Aggettivi per gli alberghi
- Formule per descrivere guasti
- I giorni della settimana
- Oggi / domani

2n trimestre: Unitats 5, 6, 7 i 8 del manual *Dieci A1*

Continguts comunicatius:

- Descrivere la propria città
- Descrivere la posizione di qualcosa
- Dire quanto dura un tragitto
- Chiedere e dare indicazioni stradali
- Chiedere e dire che ora è
- Prenotare una visita guidata
- Descrivere abitudini
- Indicare orari e frequenza
- Parlare di interessi e tempo libero
- Esprimere accordo o disaccordo
- Fissare un appuntamento
- Fare, accettare, rifiutare proposte
- Descrivere il tempo (meteo)
- Informarsi su un viaggio
- Raccontare che cosa si è fatto l'estate passata
- Raccontare eventi passati
- Indicare la data
- Scrivere una cartolina
- Raccontare come si è passato l'ultimo Capodanno
- Indicare i propri programmi per le prossime festività
- Descrivere aspetto e personalità
- Descrivere una famiglia
- Fare gli auguri per festività e compleanno

Continguts gramaticals i lèxics:

- C'è, ci sono
- L'aggettivo *molto*
- Indicazioni di luogo
- Volerci
- I numeri ordinali da 1° a 10°
- Le preposizioni articolate
- L'ora
- Locuzioni interrogative: *a che ora?*

- I verbi riflessivi: presente
- Verbi irregolari: *uscire* (presente)
- Avverbi di frequenza
- La doppia negazione con *mai*
- Il verbo *piacere*: presente
- Pronomi indiretti atoni: *mi* e *ti*
- Anche / neanche
- Pronomi indiretti atoni: *gli* e *le*
- I pronomi indiretti tonici singolari
- I giorni della settimana con l'articolo
- Il passato prossimo con *essere* e *avere*
- Il participio passato *regolare* e *irregolare*
- La particella locativa *ci*
- Altri participi irregolari
- La data
- *Prima di / dopo* con i sostantivi
- *Mai* con il passato prossimo
- Gli aggettivi possessivi con e senza sostantivi di parentela
- I mesi
- I mezzi di trasporto
- La città
- Senta, scusi... / Mi sa dire...
- Non lo so.
- A destra, a sinistra
- Vicino / lontano / lì / qui
- Quanto costa?
- La routine quotidiana
- Verso
- Presto / tardi
- Prima, poi, dopo
- Il tempo libero
- Per niente
- Mi dispiace, non posso.
- D'accordo.
- Le stagioni
- Il tempo meteorologico
- I verbi delle vacanze
- Stamattina, stasera
- ...anni fa
- Poi, dopo, alla fine
- È vietato
- Formule di apertura e chiusura (lettere informali)
- Feste e tradizioni italiane
- I numeri cardinali 101 – 10000
- Una volta a...
- Aggettivi per aspetto e personalità

- I nomi di parentela
- Formule di augurio
- Espressioni con *fare*

3r trimestre: Unitats 9 i 10 del manual *Dieci A1*

Continguts comunicatius:

- Chiedere assistenza per lo shopping
- Descrivere l'abbigliamento altrui
- Fare la spesa all'alimentari
- Descrivere una ricetta semplice
- Orientarsi al supermercato
- Descrivere un percorso professionale
- Descrivere piccoli disturbi di salute
- Dare consigli
- Parlare di rimedi contro lo stress
- Formulare istruzioni
- Chiedere consiglio in farmacia
- Dare consigli e istruzioni

Continguts gramaticals i lèxics:

- I colori
- I pronomi diretti
- Gli aggettivi dimostrativi *questo* e *quello*
- Locuzioni interrogative: a quanti anni, che tipo, da quanto tempo
- L'imperfetto di *essere*
- Cominciare a, finire di, continuare a
- La preposizione *da* per indicare il luogo
- L'imperativo con *tu* regolare e irregolare
- L'imperativo con doppia forma: *vai / va', fai / fa'*
- L'abbigliamento: capi e aggettivi
- Che taglia porta?
- Che numero ha?
- Negozi dove fare la spesa
- Il cibo
- Unità di peso
- Vuole altro? / Basta così.
- Volevo
- Posate, pentole, stoviglie
- Verbi in cucina
- Il supermercato
- Il mondo del lavoro
- Piccoli disturbi di salute
- Ho mal di... / Mi fa male...
- Alcuni medici specialisti
- Il corpo

- Rimedi contro lo stress
- Avere bisogno
- Mah
- Senti...

➤ DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES DEL CURS BÀSIC 2A2

1r trimestre: Unitats 1, 2, 3 i 4 del manual *Dieci A2*

Continguts comunicatius:

- Parlare della propria esperienza di apprendimento dell'italiano
- Collocare eventi passati nel tempo
- Indicare la durata
- Indicare cosa si sa fare
- Indicare cose mai fatte
- Iscrivere a un corso
- Indicare costi e orari
- Descrivere il proprio percorso di studi
- Raccontare abitudini al passato
- Descrivere la propria infanzia
- Descrivere l'aspetto
- Fare paragoni
- Descrivere la personalità
- Indicare la durata al passato
- Capire e scrivere una breve biografia
- Discutere facendo la fila in un ufficio pubblico
- Raccontare abitudini ed eventi passati
- Indicare la durata al passato
- Indicare cose non ancora / mai fatte
- Partecipare a un'intervista
- Congratularsi
- Esprimere affetto, entusiasmo, stupore, rammarico, insofferenza, incertezza
- Indicare vantaggi e svantaggi di uno sport
- Dare istruzioni formali
- Descrivere sintomi
- Indicare quantità
- Chiedere consiglio in farmacia
- Chiedere consiglio in un forum medico online
- Indicare quantità
- Rivolgersi al pronto soccorso

Continguts gramaticals i lèxics:

- Il superlativo assoluto in *-issimo*
- Superlativi assoluti irregolari: *ottimo, pessimo, massimo, minimo*
- La locuzione *prima di* + infinito

- Preposizioni: *da* e *per* per indicare la durata
- *Cominciare* e *finire* al passato prossimo
- Passato prossimo: i verbi riflessivi e i verbi modali
- Il verbo *sapere* + infinito
- Avverbi: *mai*, *sempre*, *non... ancora* con il passato prossimo
- Congiunzioni: *sia... che...*
- Ancora + non
- L'imperfetto regolare e irregolare
- Il comparativo di maggioranza, minoranza e uguaglianza, regolare e irregolare
- Il presente storico
- Preposizioni: *nel*, *dal... al... + anno*
- Congiunzioni: *o... o..., né... né*
- I pronomi: forme toniche
- L'alternanza passato prossimo / imperfetto
- Preposizioni e verbi: *provare a*, *cercare di*, *smettere di*, *aiutare a*
- L'imperfetto con *mentre*
- I pronomi indiretti
- L'accordo tra il pronome diretto e il participio passato
- Avverbi: *ecco*
- Plurali irregolari: parti del corpo
- L'imperativo con *Lei*: forme regolari
- L'imperativo con *noi* e *voi*
- L'imperativo con *Lei*: forme irregolari
- *Troppo* aggettivo e avverbio
- Il *ne* partitivo
- *Tanto* aggettivo e avverbio
- L'indefinito *nessuno*
- Non... più
- Il partitivo singolare e plurale
- I numeri ordinali dopo *decimo*
- Formule con *per*: *per interesse*, *per piacere*, *per lavoro*, *per motivi familiari*
- Circa
- A... anni, da... anni, per... mesi, ...anni fa
- Da / Per quanto tempo?
- Suonare e giocare
- Attività del tempo libero
- Istruzione e titoli di studio
- È permesso?
- Non importa.
- Il segnale discorsivo *mah*
- Dipende.
- Espressioni di tempo: *a un certo punto*, *prima*, *poi*, *improvvisamente*
- La coppia
- Aggettivi per descrivere la personalità
- Il matrimonio
- Amare e volere bene

- Congratulazioni!
- Davvero?
- Che peccato.
- Lo sport
- Il corpo
- Prodotti da farmacia
- Sentirsi giù
- Avere paura di
- Formule di apertura e chiusura di messaggi formali
- Riuscire (a)
- I codici del pronto soccorso
- Il segnale discorsivo *eh*

2n trimestre: Unitats 5, 6, 7 i 8 del manual *Dieci A 2*

Continguts comunicatius:

- Chiedere uno sconto
- Descrivere l'abbigliamento
- Dare e capire consigli, ordini e istruzioni
- Raccontare un contrattempo
- Inviare un pacco alla posta
- Indicare cose interessanti da fare nel proprio Paese
- Raccontare un film
- Fare e reagire a proposte
- Organizzarsi per andare al cinema
- Consigliare mete o eventi culturali
- Capire ordini, istruzioni e divieti in luoghi pubblici
- Descrivere una giornata lavorativa
- Fare previsioni
- Immaginare il proprio futuro
- Indicare cause
- Raccontare un cambiamento
- Interagire formalmente al telefono
- Scrivere brevi mail formali o informali
- Descrivere oggetti comuni
- Fare analogie
- Richiedere o consigliare qualcosa in modo gentile
- Esprimere un desiderio
- Capire annunci immobiliari
- Descrivere un appartamento
- Capire come funziona la raccolta differenziata
- Offrire aiuto
- Ringraziare

Continguts gramaticals i lèxics:

- La costruzione perifrastica *stare* + gerundio

- L'imperativo con *tu* e i pronomi
- Il verbo pronominale *averci*
- L'imperativo con *Lei, voi* e *noi* e i pronomi
- Il *ne* di argomento
- La costruzione *da* + infinito con valore passivante
- Il verbo impersonale *bisogna*
- I pronomi combinati
- Avverbi: *già* e *non ancora* con il passato prossimo e il pronome diretto
- L'infinito per dare ordini e istruzioni
- Il pronome relativo *che*
- Il verbo pronominale *metterci*
- Il futuro semplice: forme regolari, irregolari e contratte
- Preposizioni: *tra / fra*
- Connettivi: cioè, siccome, insomma, perché
- Le forme difettive di alcuni mestieri
- Il pronome relativo *cui*
- Il superlativo relativo
- Preposizioni: *entro*
- Il condizionale presente: forme regolari, irregolari e contratte
- L'aggettivo *bello* anteposto al nome
- Gli alterati in *-ino* e *-etto*
- Gli alterati in *-one*
- Tessuti, fantasie e taglie
- Come mi sta?
- I saldi
- Gli accessori
- L'ufficio postale
- Generi cinematografici e musicali
- Ti va? / Che ne dici?
- Non mi va., Non ho voglia., D'accordo.
- Rassegne culturali
- Formule degli annunci in luoghi pubblici
- Il lavoro
- Collocazioni con *avere, cambiare, dare, essere, fare*
- Appellativi professionali
- Formule di apertura e chiusura al telefono e via mail
- Aggettivi per oggetti comuni
- Servire (a)
- Gli elettrodomestici
- Ne ho bisogno. / Mi serve.
- Centimetro
- Formule degli annunci immobiliari
- I numeri cardinali dopo 10000
- La casa
- La raccolta differenziata
- Non ne ho idea.

- Le serve una mano?
- Non c'è di che. / Si figuri!

3r trimestre: Unitats 9 i 10 del manual *Dieci A2*

Continguts comunicatius:

- Indicare azioni imminenti
- Esprimere conoscenza o ignoranza
- Indicare le faccende domestiche di cui ci si occupa
- Parlare di disparità tra sessi
- Descrivere stereotipi
- Esprimere un parere su stereotipi
- Presentarsi su un luogo di lavoro nuovo
- Descrivere sapori
- Raccontare esperienze gastronomiche
- Chiedere ragguagli sul menù
- Descrivere preferenze e abitudini al ristorante
- Descrivere regole alimentari e abitudini a tavola
- Fare supposizioni
- Ordinare cibo nei luoghi della ristorazione italiana
- Ordinare un gelato

Continguts gramaticals i lèxics:

- *Sapere* e *conoscere* al passato prossimo
- La costruzione *stare per*
- Gli avverbi in *-mente*
- La forma impersonale con *si*
- Indefiniti: *alcuni* e *qualche*
- Congiunzioni: *però* e *mentre* avversativo
- La particella *ne* con il passato prossimo
- La costruzione *che* + aggettivo / nome
- Il futuro epistemico
- La famiglia: coniuge, matrigna, patrigno, fratellastro, sorellastra
- Le faccende domestiche
- Collocazioni con fare: la lavatrice / il bucato / la lavastoviglie / il letto
- Famiglia tradizionale / allargata
- Possiamo darci del tu? / Ti dispiace se ci diamo del tu?
- Il cibo di strada italiano
- Aggettivi per descrivere sapori
- Per me non ha senso.
- Non sopporto...
- Uffa!
- Non ci credo.
- Luoghi della ristorazione
- Gusti di gelato
- Cono, coppetta, panna

DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES DE 2A2 de L/M

12:00-14:00

1r quadrimestre: Unitats 0, 1, 2, 3 i 4 del manual Dai 2

Unitat 0: Paese dai mille volti		
Competències funcionals		Activar coneixements lexicals previs Sol·licitar i donar informacions personals
Competència lingüística	Gramàtica	Repàs general dels continguts del nivell A1
	Lèxic	El lèxic dels gustos, interessos, habilitats i competències El lèxic relatiu a la identitat
	Fonètica	
Competències socioculturals		Test de cultura general italiana Tradicions relacionades amb la celebració de l'aniversari a Itàlia
Unitat 1: Parlate molto bene!		
Competències funcionals		Parlar de la nostra relació amb les llengües estrangeres i de les estratègies d'aprenentatge Expressar emocions i dificultats Parlar d'habilitats i competències Expressar opinions Explicar el motiu de decisions personals
Competència lingüística	Gramàtica	El pretèrit perfecte compost d'indicatiu Expressar anterioritat i posterioritat d'una acció respecte a una altra: prima di + infinitiu; dopo + infinitiu passat Expressar el motiu d'alguna cosa: perché / come mai?; per + nome; per + infinitiu; perché + verbo coniuat Expressar intenció: provare a + infinitiu; cercare di + infinitiu. Expressar l'inici i el final d'una acció: cominciare / iniziare a + infinitiu; smettere + di + infinitiu Expressar el temps d'una acció: per un anno...; quest'anno...; l'estate scorsa...; ...da 10 anni; ...da molto tempo
	Lèxic	El lèxic de les emocions i els sentiments Habilitats i competències Estratègies per a aprendre una llengua
	Fonètica	Els sons dentals [t] y [d] Entonació: satisfacció i frustració
Competències socioculturals		Llengües i dialectes a Itàlia La escriptora Ubah Cristina Ali Farah
Unitat 2: Che ricordi!		
Competències funcionals		Parlar de fets i objectes del passat Descriure situacions i llocs del passat

		Parlar de les diferències entre passat i present
Competència lingüística	Gramàtica	El pretèrit imperfecte d'indicatiu Indicadors temporals: <ul style="list-style-type: none"> ▪ del pasado: da bambino, da piccolo, da ragazzo...; in quell'epoca, a quel tempo; negli anni '20, '30, '40...; una volta; allora... ▪ del presente: ora / adesso; attualmente; oggigiorno; ai nostri giorni... ▪ para acciones habituales: sempre, spesso, di solito... El contrast entre present i passat: prima, adesso...
	Lèxic	El lèxic de la transformació social Els objectes del passat Expressions per a reaccionar als records
	Fonètica	L'accent en la conjugació de l'imperfecte d'indicatiu Entonació: nostàlgia, sorpresa
Competències socioculturals		La Itàlia dels anys 60 i 80 La cultura pop Made in Italy
Unitat 3: Casa dolce casa		
Competències funcionals		Descriure la casa Localitzar objectes en l'espai Fer comparacions Expressar preferències i opinions Fer previsions sobre el futur
Competència lingüística	Gramàtica	Localitzar i expressar l'existència: essere / esserci Els comparatius El futur simple Indicar possessió: ce l'ho / ce le ho / ce li ho Les expressions de lloc
	Lèxic	Lèxic relatiu a la casa Decoració, electrodomèstics i materials
	Fonètica	Els sons [b] y [v] L'accent en la conjugació del futur simple
Competències socioculturals		La casa dels italians

Unitat 4: Si va in scena!		
Competències funcionals		Narrar fets passats Contar anècdotes Descriure costums del passat Demandar informació sobre fets del passat Reaccionar a una informació
Competència lingüística	Gramàtica	El pretèrit perfecte compost i l'imperfecte d'indicatiu: usos Pretèrit perfecte compost: concordança del participi passat Connectors causals: siccome; perché; dato che /visto che Connectors temporals: quando; mentre; appena; alla fine Expressions temporals
	Lèxic	El lèxic del món de l'espectacle Adjectius per a descriure productes culturals Expressions per a expressar interès i sorpresa
	Fonètica	Les consonants dobles i simples: la t
Competències socioculturals		El Festival de Cinema de Venècia El cinema italià contemporani Raffaella Carrà

2n cuatrimestre: Unitats 5, 6, 7, 8 del manual Dai 2

Unitat 5: Ma certo!		
Competències funcionals		Fer una petició Acceptar i rebutjar una petició Ofereir la pròpia ajuda Usar les fórmules de cortesia Justificar un rebuig
Competència lingüística	Gramàtica	El condicional Els pronoms àtons en funció de complement directe i indirecte (tu, lei, voi) La formació del gerundi present Stare + gerundio
	Lèxic	Les expressions per a fer i reaccionar a una petició Les expressions per a oferir, acceptar i rebutjar ajuda
	Fonètica	Entonació: oferir, acceptar i rebutjar
Competències socioculturals		El protocol social del "convidar" en la cultura de sud d'Itàlia
Unitat 6: Una salute di ferro		
Competències socioculturals		Demandar i donar consells Donar instruccions Descriure estats de malestar i símptomes Parlar dels estats d'ànim

Exponents funcionals i prosòdics	Gramàtica	L'imperatiu L'imperatiu amb els pronoms El condicional
	Lèxic	Les parts del cos El lèxic del malestar físic i psicològic Remedios i medicines El personal mèdic Els accidents domèstics
	Fonètica	Els sons [s] y [z] Entonació: donar consells i instruccions
Competències socioculturals		Influencers italians del benestar i la salut

Unitat 7: Al lavoro!		
Competències funcionals		Descriure figures professionals i condicions de treball Parlar de la pròpia experiència formativa i laboral Expressar obligació i necessitat Exposar projectes futurs
Competència lingüística	Gramàtica	El futur perfecte Expressar anterioritat en el futur Els noms de professions: gèneres masculí i femení Expressar obligació i necessitat: bisogna; è necessario; occorre, si deve + infinitiu
	Lèxic	El lèxic de l'educació, de la formació i del món laboral Els adjectius per a descriure el/la treballador/treballadora Expressions per a descriure les professions
	Fonètica	Els sons [ŋ] y [dʒ]
Competències socioculturals		Les professions típiques italianes El món del treball al cinema italià
Unitat 8: Un bel viaggio		
Competències funcionals		Parlar de viatges curts i activitats Fer propostes i contrapropostes Acceptar i rebutjar propostes Fer programes de futur Fer hipòtesis reals
Exponents funcionals i prosòdics	Gramàtica	El període hipotètic de la realitat Alguns verbs amb doble auxiliar Verb piacere en pretèrit perfecte compost Fer programes de futur: pensare di + infinitiu, futur simple i present
	Lèxic	El lèxic del viatge: interessos, activitats, paisatges, alguns mitjans de transport El lèxic de la meteorologia Les expressions per a fer una proposta i una contraproposta Les expressions per a acceptar i rebutjar
	Fonètica	Entonació: proposar, acceptar i rebutjar
Competències socioculturals		El turisme responsable a Itàlia Alguns llocs d'interés, monuments i festivals a Itàlia El tren Vigezzina Centovalli Un allotjament especial: l'albergo diffuso

➤ DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES DEL CURS INTERMEDI B1

1r trimestre: Unitats 1, 2 i 3 del manual *Dieci B1*

Continguts comunicatius:

- Esprimere opinioni e fare paragoni.
- Parlare di musica, film e serie TV.
- Descrivere fatti antecedenti a eventi passati.
- Riformulare e semplificare un testo.
- Formulare ipotesi.
- Riferire messaggi.
- Chiedere e dare delucidazioni
- Protestare.
- Indicare speranze e desideri.
- Indicare vantaggi e svantaggi.
- Spiegare grafici e statistiche
- Esprimere scetticismo e rassegnazione.
- Descrivere una festa popolare.

Continguts gramaticals i lèxics:

- Ripasso contenuti A2.
- Pronomi relativi e pronome *il quale*.
- Comparativo introdotto da *che*.
- Trapassato prossimo.
- Strumenti musicali.
- I generi musicali, del cinema e delle serie TV.
- I pronomi combinati.
- Il discorso indiretto (con frase principale al presente)
- Il lessico della banca, della protesta.
- Le congiunzioni *bensì* e *oppure*.
- Il congiuntivo presente.
- I verbi pronominali.

2n trimestre: Unitats 4, 5, 6 i 7 del manual *Dieci B1*

Continguts comunicatius:

- Descrivere superstizioni ed elencare temi tabù
- Sintetizzare.
- Esprimere pareri su romanzi (consigliare o sconsigliare un libro).
- Parlare di abitudini di lettura
- Formulare supposizioni nel passato
- Esprimere disappunto o riconoscenza.
- Parlare di tutela dell'ambiente
- Indicare pro e contro.
- Formulare ipotesi certe o probabili.
- Argomentare.
- Descrivere i problemi di una città

- Indicare cause e limitazioni.

Continguts gramaticals i lèxics:

- La forma impersonale *ci si*.
- La forma impersonale con *uno* e con il verbo alla 3ª persona
- La forma impersonale al passato prossimo
- *Dicono* + verbo al congiuntivo
- Il congiuntivo passato.
- Il congiuntivo imperfetto. *Magari* + congiuntivo imperfetto.
- *Prima che* / *come se* + congiuntivo
- Generi letterari.
- Il lessico della stampa
- Frasi concessive: *anche se* + indicativo – *sebbene, nonostante, benché* + congiuntivo
- Il periodo ipotetico de I e II tipo.
- La formula *se fossi in te*.
- Le parole dell'ecologia, animali selvatici.
- La forma passiva con *essere* e *venire*.
- I prefissi *dis-*, *s-*, *in-*.
- Frasi causali (*dato che, poiché*), limitative (*a meno che*), concessive (*a condizione che*).
- Specialità gastronomiche.

3r trimestre: Unitats 8, 9 i 10 del manual *Dieci B1*

Continguts comunicatius:

- Esprimersi su look, su oggetti di design.
- Descrivere oggetti.
- Descrivere la lingua italiana.
- Individuare parole derivate.
- Indicare azioni future che precedono altre azioni future
- Fare supposizioni nel passato.
- Descrivere i propri studi.
- Raccontare un esame.
- Scrivere un breve CV
- Esprimersi su condizioni e tipi di lavoro.
- Partecipare a colloqui di lavoro.
- Giudicare un'opera d'arte
- Indicare desideri che non si sono realizzati
- Descrivere e interpretare opere d'arte
- Riferire pensieri e speranze.

Continguts gramaticals i lèxics:

- Il gerundio con funzione temporale e modale.
- La suffissazione degli aggettivi in *-abile* / *-ibile*.
- Il *cui* con valore possessivo.
- Espressioni di tempo: *in un secondo momento, tutt'oggi, da allora, fin da subito*.

- Parole derivate.
- Il futuro anteriore.
- Appena / dopo che + futuro.
- Gli alterati in -ino, -etto, -one, -accio, -uccio.
- L'interrogativa indiretta (con frase reggente al presente).
- Il sistema educativo italiano
- Il lessico del lavoro (lavoro autonomo e lavoro subordinato)
- Annunci di lavoro
- Il condizionale passato.
- Forme implicite: il participio presente.
- Subordinate complete: (*penso che / di*)
- Lessico dell'arte, verbi dell'arte.

TEMPORALITZACIÓ 1B2.

1r Trimestre: Unitats 0, 1, 2 y 3 del llibre Dieci B2.

Continguts comunicatius:

- Ripasso del livello B1.
- Narrare eventi passati senza legami col presente.
- Raccontare avventure di viaggio.
- Descrivere sensazioni suscitate da un luogo.
- Descrivere la geografia e l'economia di un Paese.
- Confrontare e discutere sui sistemi di trasporto e esperienze di viaggio.
- Descrivere stazioni e trasporti in Italia.
- Argomentare su esperienze passate.

Continguts gramaticals i lèxics:

- Revisione della grammatica di livello B1.
- Passato remoto (forme regolari e irregolari).
- Condizionale di dissociazione per esprimere fatti non accertati.
- Concordanza di tempi verbali con il presente.
- Lessico di viaggi, turismo, geografia e trasporti.

2n Trimestre: Unitats 4, 5 y 6 del llibre Dieci B2.

Continguts comunicatius:

- Descrivere e confrontare personalità.
- Argomentare in dibattiti su temi sociali e culturali.
- Raccontare eventi storici importanti.
- Descrivere sistemi politici ed economici.
- Formulare ipotesi sul passato.
- Discutere di sport e benessere fisico.

- Parlare di inclusione sociale nello sport.

Continguts gramaticals i lèxics:

- Concordanza dei tempi con reggenti al passato e presente.
- Uso del congiuntivo trapassato.
- Esprimere opinioni e ipotesi con condizionale passato.
- Lessico di politica, storia, sport e inclusione sociale.

3r Trimestre: Unitats 7, 8 y 9 del llibre Dieci B2.

Continguts comunicatius:

- Parlare di tecnologia e innovazione.
- Esprimere vantaggi e svantaggi in dibattiti su tecnologia e società.
- Esprimere emozioni e formulare confronti.
- Parlare di emigrazione, immigrazione e multiculturalità.
- Descrivere esperienze gastronomiche e culinarie.
- Partecipare a dibattiti sull'evoluzione della lingua italiana.
- Confrontare e descrivere abitudini alimentari e piatti tipici.

Continguts gramaticals i lèxics:

- Gerundio passato e presente.
- Frasi ipotetiche e condizionali complesse.
- Lessico di tecnologia, gastronomia, emigrazione, multiculturalità e lingua italiana.

DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES DEL CURS 2B2

1r quadrimestre: Unitats 6, 7 i 8 del manual Nuovissimo Progetto Italiano 2B

Unitat 6: Andiamo all'opera		
Competències funcionals		Parlar de tòpics relacionats amb el món de la música i la lírica Parlar del benestar connectat amb la música Parlar, expressar i defensar la opinió sobre temes connectats amb la salut, el benestar i la prevenció Resumir i reportar informació procedent de articles de diferent tipologia textual sobre la salut i els tractaments mèdics Repassar i practicar l'ús de les funcions comunicatives de l'imperatiu (donar el permís, instruccions, consells i ordes)
Compètencia lingüística	Gramàtica	L'imperatiu indirecte (forma positiva i negativa) L'imperatiu amb els pronoms L'imperatiu amb i *pronomi

		Repàs i ampliació dels adjectius i pronoms indefinits
	Lèxic	Lèxic relacionat amb la música i l'òpera lírica Lèxic connectat en el benestar i els tractaments amb fàrmacs
Competències socioculturals		Els joves i la lírica: dos mons llunyans La llengua italiana en l'òpera lírica
Unitat 7: Andiamo a vivere in campagna		
Competències funcionals		Narrar al passat, repasse Saber entendre, triar e escriure textos descriptius sobre el lloguer o venda de cases Saber interactuar en la compra o en el lloguer d'una casa avaluant els pros i els contres Parlar de les maneres de viure en diferents llocs (ciutat o camp) Parlar, expressar i defensar la opinió sobre el medi ambient i els seus problemes Donar consells relacionats amb el medi ambient, el canvi climàtic i el reciclatge Discutir i trobar una solució sobre tòpics relacionats amb el medi ambient i els seus problemes
Competència lingüística	Gramàtica	<i>Congiuntivo imperfetto</i> : verbs regulars i irregulars Concordança dels temps del subjuntiu Ús del subjuntiu en les frases subordinades <i>Congiuntivo trapassato</i> Ús del subjuntiu en la frase dependent i en la frase principal
	Lèxic	Pro i contres de la vida en el camp i a la ciutat Característiques importants i materials utilitzats en la construcció de la casa en relació amb el medi ambient Cases ecosostenibles Protecció del medi ambient i el seu impacte El canvi climàtic
Competències socioculturals		Les meravelles naturals d'Itàlia Són ecològics els italians?
Unitat 8: Tempo libero e tecnologia		
Competències funcionals		Saber formular frases amb hipòtesis realitzables o possibles Saber entendre i distingir situacions comunicatives d'aprovació o desaprovació Saber utilitzar fórmules per a congratular o desaprovar

		Parlar, expressar i defensar la opinió sobre temes relacionats amb les plataformes socials i de streaming Saber escriure una carta formal per a demanar assistència Escriure un text argumentatiu sobre l'ús de la tecnologia
Competència lingüística	Gramàtica	Repàs de període hipotètic del 1r tipus Repàs de període hipotètic del 2n tipus Període hipotètic del 3r tipus Repàs i ampliació de l'ús de <i>ci</i> i <i>ne</i>
	Lèxic	Lèxic relacionat amb les noves tecnologies, internet, les xarxes socials i les plataformes de streaming Lèxic sobre l'addicció a l'ús de noves tecnologies
Competències socioculturals		Itàlia i la ciència Alguns premis Nobel en el camp científic

2n quadrimestre: Unitats 9, 10 i 11 del manual Nuovissimo Progetto Italiano 2B

Unitat 9: L'arte... è di tutti!		
Competències funcionals		Resumir i reportar informació procedent de articles de tipus narratiu i descriptius Saber descriure breument una obra d'art Saber entendre tota la informació de cartelleres sobre exposicions o museus Preguntar per i contestar a informació sobre una exposició o un monument Entendre i usar fórmules per a confirmar o demanar confirmació Saber donar instruccions i prohibir en manera formal Escriure un text argumentatiu per a arrebregar fons per a una obra d'art Escriure un text narratiu sobre un esdeveniment passat.
Competència lingüística	Gramàtica	Forma passiva Forma passiva amb <i>dovere</i> i <i>potere</i> Forma passiva amb <i>andare</i> <i>Si passivante</i>
	Lèxic	Lèxic relacionat amb art i exposicions
Competències socioculturals		Museus a Itàlia: Galleria degli Uffizi (Firenze), Musei Vaticani (Roma), Museo del Novecento (Milano).

Unitat 10: Paese che vai, problemi che trovi		
Competències funcionals		Saber escriure un text narratiu en el qual es compta una esdeveniment passat negatiu Entendre textos expositius vinculats amb diferents temes socials Parlar, expressar i defensar la opinió sobre tòpics relacionats amb problemes de la societat actual: el món de les addiccions, la criminalitat organitzada, la discriminació de gènere i l'emigració Saber gestionar els torns de paraula en una conversa Saber entendre i expressar indiferència Escriure una carta formal en la qual es proposen iniciatives per a atraure a joves de talent
Compètencia lingüística	Gramàtica	Discurs directe i indirecte Els indicadors temporals en el discurs directe i indirecte
	Lèxic	Lèxic associat a alguns problemes de la societat actual: el món de les addiccions, la criminalitat organitzada, la discriminació de gènere i l'emigració
Competències socioculturals		L'atur, el treball precari, la immigració irregular i la disminució demogràfica a Itàlia La Màfia al cinema i en la realitat

Unitat 11: Che bello leggere!		
Competències funcionals		Entendre textos descriptius d'un horòscop Saber aprovar o desaprovar una predicció futura Resumir i reportar informació procedent de ressenyes Parlar d'hàbits i preferències de lectura Contar una història sobre llibres al passat Escriure una breu ressenya de llibres Parlar de les tendències sobre la lectura i expressar la opinió sobre el tema Escriure un text argumentatiu sobre la importància de la lectura
Compètencia lingüística	Gramàtica	El gerundi present i passat L'infinít passat El participi present i passat Les paraules alterades
	Lèxic	Lèxic relacionat amb el món de la lectura, els autors
Competències socioculturals		Els clàssics de la literatura italiana

DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES DEL CURS C1

1r trimestre: Unitats 1,3, 4, 5 i 6 del manual *Nuovissimo Progetto Italiano 3 C1*

Continguts comunicatius:

- Parlare dell'Italia e degli italiani.
- Leggere e commentare un'infografica o dati statistici.
- Sfatate stereotipi.
- Ricavare elementi (riconoscere emozioni, fare delle ipotesi, ecc) da una foto.
- Scrivere un saggio breve.
- Sostenere una discussione con un genitore.
- Fare delle ipotesi.
- Scrivere un blog.
- Scrivere una lettera formale di protesta.
- Scrivere una lettera di opinione.
- Confrontare passato e presente.

Continguts gramaticals i lèxics:

- Il presente indicativo dei verbi irregolari più complessi.
- Gli articoli con i nomi geografici e di persona.
- I possessivi con i nomi di parentela.
- Gli indefiniti.
- I sostantivi indipendenti.
- I numerali collettivi.
- *Farsi* + infinito.
- Gli avverbi di modo.
- L'uso di *infine, alla fine, finalmente*.
- L'uso dell'imperfetto e del passato prossimo.
- L'avverbio *appunto*.
- I marcatori discorsivi.
- Le parole polisemiche.

2n trimestre: Unitats 7, 9, 10, 11 i 12 del manual *Nuovissimo Progetto Italiano 3 C1*

Continguts comunicatius:

- Commentare delle affermazioni.
- Accordo e disaccordo.
- Raccontare una storia da un altro punto di vista.
- Consigliare qualcuno.
- Parlare delle disuguaglianze.
- Esprimere disappunto o riconoscenza.
- Denunciare un comportamento scorretto.
- Indicare pro e contro.

- Formulare ipotesi certe o probabili.
- Argomentare.
- Descrivere i problemi di una città
- Indicare cause e limitazioni.
- Scrivere una lettera a un giornale.
- Scrivere un articolo di cronaca.
- I proverbi.

Continguts gramaticals i lèxics:

- L'uso di *magari*.
- I nomi in -io
- Gli alterati e i falsi alterati.
- I pronomi diretti-indiretti
- I nomi con il plurale in -a.
- Il congiuntivo imperfetto. *Magari* + congiuntivo imperfetto.
- *Prima che / come se* + congiuntivo
- Generi letterari.
- Il lessico della stampa
- Frasi concessive: *anche se* + indicativo – *sebbene, nonostante, benché* + congiuntivo
- Il periodo ipotetico de I e II tipo.
- La formula *se fossi in te*.
- I nomi delle professioni.
- I connettivi concessiva.
- La forma passiva.
- Gli aggettivi *buono, bello* e *quello*.

3r trimestre: Unitats 14 i 16 del manual *Nuovissimo Progetto Italiano 3 C1*

Continguts comunicatius:

- Mettere a confronto il proprio Paese con altri.
- Esprimere rabbia.
- Esprimere e motivare le proprie scelte.
- Mettere a confronto due epoche.
- Riassumere un testo espositivo.
- Scrivere la relazione di una ricerca.

Continguts gramaticals i lèxics:

- Il participio passato e presente.
- La nominalizzazione.
- Avverbi e locuzioni avverbiali.

- Il rapporto di posteriorità.
- La posizione degli aggettivi qualificativi e con cambio di significato.

➤ **DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES DEL 1r i 2n CURS C2**

Encara no hi ha distribució temporal per a este curs, perquè estem a l'espera de la incorporació del professor, que és qui decidirà quin manual usar.

4. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

En les classes es prioritza l'enfocament comunicatiu, és a dir, la capacitat de reconèixer i produir llenguatge que no sols siga correcte, sinó també apropiat a la situació en què s'usa. La finalitat és ajudar l'alumne a adquirir el grau adequat de competència en cinc destreses: comprensió oral, comprensió escrita, expressió oral, expressió escrita i mediació. Aquesta perspectiva implica aprendre usant la llengua per als fins per als quals s'utilitza normalment; no n'hi ha prou amb realitzar actes de parla o activitats de llengua aïlladament, insisteix el MCRE, sinó que és necessari que aquests s'inserisquen en un context social més ampli, en una tasca, per a adquirir ple sentit.

4.1. METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA

Si concebem l'idioma com un sistema lingüístic per a la comunicació en distintes situacions de "interacció social", cal tindre en compte que els estudiats d'idiomes són membres d'una societat que compleixen tasques no específicament relacionades amb la llengua, en circumstàncies i entorns específics i en un camp d'acció concret.

Aquesta perspectiva implica que "no és prou realitzar actes de parla o activitats de llengua aïllada, sinó que cal que aquestes s'inserisquen en un context social més ample, en una activitat per a adquirir un sentit ple".

És en aquest tipus de tasques en què el sistema lingüístic s'utilitza de forma significativa i adequada al context.

En l'ensenyament de la llengua s'haurà d'aplicar una metodologia que proporcione a l'alumnat les competències i destreses necessàries per a realitzar les tasques amb eficàcia. Les tasques estaran enfocades en tot moment al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumne, donant prioritat al fet de comunicar i de transmetre idees. Açò vol dir que els distints tipus de competència consignats es presentaran de manera paral·lela i integrada dins de tasques comunicatives de comprensió, expressió, interacció, mediació o distintes combinacions de les mateixes per a desenvolupar homogèniament en la major mesura possible la competència comunicativa global dels alumnes, responent sempre a l'acompliment d'activitats i la realització de tasques dotades de significació per la seua vinculació a un context comunicatiu amb sentit i guiat seqüencialment.

Caldrà tindre en compte un necessari equilibri amb la correcció en l'expressió

lingüística i que les competències lingüístiques no siguin dins del procés una altra cosa que una mena de vehicle per a la comunicació. De la mateixa manera, les competències sociolingüístiques i pragmàtiques hauran d'adquirir-se mitjançant les activitats desenvolupades a l'aula que permetran a l'alumnat entrar en contacte amb la cultura i els costums de la llengua que volen aprendre.

Les activitats desenvolupades a l'aula seran dirigides per a aconseguir els objectius d'aquesta programació i és per això que:

- La llengua objecte d'estudi, en aquest cas l'italià, serà la llengua utilitzada com a vehicle de comunicació a l'aula, tant per part del professorat, com per part dels alumnes.
- Es faran servir de textos i àudios autèntics (en alguns casos adaptats) per permetre entrar en contacte a l'alumnat amb la llengua de la manera més versemblant possible.
- L'alumnat serà sempre el centre de l'activitat i el professor serà un animador que posa en marxa i facilita les activitats, servint a l'alumne com a guia i orientació en el seu procés d'aprenentatge, tenint en compte els objectius perseguits.
- Les característiques de les activitats a dur a terme (textos o material utilitzat, duració, nombre de participants, instruccions) i les seues condicions (quan i com) s'establiran en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- L'alumnat coneixerà sempre els objectius de cada activitat, les normes i instruccions seran clares per a la realització de les tasques.
- Les activitats s'organitzaran en un clima de col·laboració, empatia i respecte per afavorir la comunicació entre l'alumnat, ja que les activitats requeriran la participació individual, en grup o en col·lectiu.

4.2. ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

És fonamental que l'alumne prenga consciència de la importància del desenvolupament de la competència estratègica, ja que mobilitza tots els recursos disponibles per a aconseguir una comunicació i un aprenentatge més eficaços i personalitzats. El professor haurà d'ajudar l'alumnat a identificar i a aplicar les estratègies que ja utilitza en la seua llengua i a desenvolupar altres de noves. Per a fer això, serà també imprescindible el foment de l'autoaprenentatge. Aquestes estratègies podran o no ser directament avaluable.

4.2.1. Estratègies d'expressió oral i escrita

Planificació

- Determinar els requeriments de la tasca i avaluar els propis coneixements i recursos lingüístics per al seu desenvolupament.
- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de

realitzar eficaçment la tasca (repassar què sabem sobre el tema, què podem o volem dir, etc.).

- Planificar el missatge amb claredat, tot distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar de forma bàsica el text (oral o escrit) al destinatari, context i canal, planificant el registre, estructura de discurs, etc. apropiats en cada cas.
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència.
- Reajustar la tasca després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Aprofitar els coneixements previs.
- Provar noves expressions i, en general, ser capaç d'adoptar certs riscos sense bloquejar la comunicació.
- Enfrontar-se de forma elemental a interrupcions de la comunicació.
- Compensar les carències lingüístiques per mitjà de procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals.

Lingüístics

- Realitzar hipòtesi basada en els coneixements previs, semblances entre llengües, etc.
- “Estrangeritzar” paraules de la seua llengua materna.
- Modificar paraules de significat paregut.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.
- Usar sinònims, quasi-sinònims o antònims.
- Ajustar o aproximar el missatge (fent-ho més simple o menys precís, etc.).

Paralingüístics (textos orals)

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar deíctics o realitzar accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Seguiment, (auto)avaluació i correcció

- Realitzar (per als textos orals) un seguiment de l'efecte o èxit de la comunicació, basant-se en la reacció de l'interlocutor o audiència, i modificar-lo si cal.
- Corregir el text durant l'execució.
- En l'expressió oral, gravar-se per tal de prendre consciència de les dificultats.
- En l'expressió escrita, rellegir el que s'ha escrit per tal d'adonar-se dels errors i reescriure el text.

- Corregir i reescriure el text tractant de superar les dificultats observades.

4.2.2. Estratègies de comprensió oral i escrita

Planificació

- Repassar què sabem sobre el tema.
- Identificar el tipus de text o discurs.
- Decidir per avançat a què es prestarà atenció: al sentit general o a la informació específica.
- Realitzar hipòtesis sobre el contingut d'un text oral o escrit.
- Usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.)
- Desenvolupar la capacitat d'entendre globalment, malgrat no entendre cadascun dels elements.

Execució

- Deducir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del context.
- Distingir entre idees principals i secundàries d'un text.
- Distingir de forma bàsica l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals que assenyalen tal estructura i servint-se d'ella per a facilitar la comprensió.
- Subratllar o prendre notes per a aconseguir una millor comprensió del text.

Seguiment, (auto)avaluació i correcció

Contrastar i verificar si s'ha comprés bé.

Assenyalar allò que no s'ha comprés.

Demandar aclariments, si cal.

4.2.3. Estratègies d'interacció oral i escrita

Planificació

- Seleccionar l'esquema d'interacció oral (model de diàleg situacional, etc.) o tipus de text d'escrit (carta informal, formal bàsica, etc.), adequats a l'activitat.
- Anticipar el que els interlocutors coneixen o no per a ajustar l'activitat.

Execució

- Fer ús de procediments per a començar, continuar o acabar una conversa.
- Resoldre dubtes o bloquejos en la comunicació.
- Referir-se amb claredat al missatge emés per l'altra persona i indicar clarament les característiques del missatge que s'espera (interacció escrita).
- Cooperar amb l'interlocutor per tal de facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o aclariment quan siga necessari.
- Invitar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.

Lingüístics

- Realitzar hipòtesi basada en els coneixements previs, semblances entre llengües, etc.
- “Estrangeritzar” paraules de la seua llengua materna.

- Modificar paraules de significat paregut.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.
- Usar sinònims, quasi-sinònims o antònims.
- Ajustar o aproximar el missatge (fent-ho més simple o menys precís, etc.).

Paralingüístics (textos orals)

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar deíctics o realitzar accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Seguiment, (auto)avaluació i correcció

- Realitzar (per als textos orals) un seguiment de l'efecte o èxit de la comunicació, basant-se en la reacció de l'interlocutor o audiència, i modificar-lo si cal.
- Corregir el text durant l'execució.
- En l'expressió oral, gravar-se per tal de prendre consciència de les dificultats.
- En l'expressió escrita, rellegir el que s'ha escrit per tal d'adonar-se dels errors i reescriure el text.
- Corregir i reescriure el text tractant de superar les dificultats observades.

4.2.4. Estratègies de comprensió oral i escrita

Planificació

- Repassar què sabem sobre el tema.
- Identificar el tipus de text o discurs.
- Decidir per avançat a què es prestarà atenció: al sentit general o a la informació específica.
- Realitzar hipòtesis sobre el contingut d'un text oral o escrit.
- Usar adequadament recursos lingüístics o temàtics adequats al nivell (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Desenvolupar la capacitat d'entendre globalment, malgrat no entendre cadascun dels elements.

Execució

- Deducir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases per mitjà del context.
 - Distingir entre idees principals i secundàries d'un text.
 - Distingir de forma bàsica l'estructura del text, valent-se dels elements lingüístics, paralingüístics i paratextuals que assenyalen tal estructura i servint-se d'ella per a facilitar la comprensió.
 - Subratllar o prendre notes per a aconseguir una millor comprensió del text.
- #### Seguiment, (auto)avaluació i correcció
- Contrastar i verificar si s'ha comprés bé.

- Assenyalar allò que no s'ha comprés.
- Demanar aclariments, si cal.

4.2.5. Estratègies d'interacció oral i escrita

Planificació

- Seleccionar l'esquema d'interacció oral (model de diàleg situacional, etc.) o tipus de text d'escrit (carta informal, formal bàsica, etc.), adequats a l'activitat.
- Anticipar el que els interlocutors coneixen o no per a ajustar l'activitat.

Execució

- Fer ús de procediments per a començar, continuar o acabar una conversa.
- Resoldre dubtes o bloquejos en la comunicació.
- Referir-se amb claredat al missatge emés per l'altra persona i indicar clarament les característiques del missatge que s'espera (interacció escrita).
- Cooperar amb l'interlocutor per tal de facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o aclariment quan siga necessari.
- Invitar una altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu. Seguiment, (auto) avaluació i correcció.
- Efectuar les repeticions, aclariments i correccions necessàries.

4.2.6. Estratègies de mediació i plurilingües

Mediació

La mediació és quan l'usuari està actuant com a canal de comunicació entre dues o més persones que –per un motiu o un altre– no es poden comunicar directament. Les activitats de mediació són:

- Traducció informal de frases o textos, parlats o escrits, amb fins comunicatius o aprenentatge.
- Resumir la idea o idees principals d'un text escrit en llengua estàndard i basat en temes generals.

Els textos que hauran de ser utilitzats per a les activitats de mediació han d'adequar-se a les característiques enunciades en la definició i objectius segons el nivell. Aquestes activitats s'integraran en la pràctica de les quatre destreses i les competències, i comportaran el desenvolupament de les estratègies següents:

- Comprendre adequadament el text (oral o escrit) que serveix de base a la mediació, percebent el seu tema, significat i estructura fonamental.
- Per a aconseguir una millor comprensió del text que serveix de base a la mediació utilitzarem les eines que calguen, com el subratllat, anotacions, etc.
- Usar adequadament els recursos necessaris (ús d'un diccionari, obtenció d'ajuda, etc.) per a la realització de l'activitat.
- Distingir entre idees principals i secundàries.

Plurilingües

- Utilitzar els coneixements i estratègies de la llengua materna i –si és el cas– d'altres llengües.
- Deduir les normes gramaticals i d'ús, i el significat de paraules o frases de la llengua estrangera per analogia amb les de la llengua materna o d'altres llengües conegudes.

4.2.7. Estratègies d'aprenentatge

Moltes estratègies poden formar part ja de la forma conscient o inconscient d'aprendre la llengua dels alumnes; les farem servir intencionadament per a agilitzar l'aprenentatge de l'italià.

Estratègies metacognitives

- Comprendre la terminologia bàsica de l'aprenentatge de la llengua.
- Comprendre els objectius de les diferents activitats.
- Establir amb claredat i de forma realista els propis objectius i necessitats tant a curt com a llarg termini.
- Organitzar adequadament el temps personal per a l'aprenentatge de la llengua.
- Desenvolupar un estil d'aprenentatge i tècniques d'estudi i treball personals.
- Desenvolupar autonomia en l'aprenentatge, utilitzant els recursos disponibles tant dins com fora de l'aula i l'Escola, i buscant o creant oportunitats per a practicar la llengua. Es farà especial insistència en els recursos de les TIC.
- Comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.
- Utilitzar l'autoavaluació com a element de millora del procés d'aprenentatge.
- Reconèixer les dificultats i les formes de superar-les, així com valorar els èxits i els mitjans que han ajudat a aconseguir-los.

Estratègies cognitives

- Usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.).
- Prendre notes de paraules o conceptes clau, subratllar i fer resums.
- Utilitzar els distints sentits per a entendre i recordar informació, utilitzant tècniques de memorització i organització personals, organitzar i classificar paraules, per exemple, mitjançant mapes conceptuals.
- Utilitzar el llenguatge aprés a mesura que s'adquireix a fi d'assimilar-lo adequadament.
- Analitzar textos, frases i paraules tractant de comprendre l'estructura i construcció, a fi de percebre millor el significat.
- Aplicar adequadament les regles d'ús i construcció d'una llengua.
- Aprofitar adequadament la presència de parlants nadius o amb un nivell de competència lingüística més avançat per a aclarir, verificar o corregir.

Estratègies afectives

- Perdre la por als errors i reconèixer-los com necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interès per millorar.
- Tolerar la comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.
- Valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.
- Entendre la relació professor-alumne com a element potenciador d'un bon procés d'aprenentatge.

Estratègies socials

- Sol·licitar ajuda, correccions, aclariments o confirmacions.
- Desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua.
- Saber treballar en equip.

4.2.8. Actituds

S'haurà d'ajudar a l'alumnat a identificar les seues pròpies actituds i a treballar en el desenvolupament d'actituds positives. Les actituds no seran directament avaluables.

Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.
- Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

- Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, tot valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.
- Superar els prejudis i estereotips cap a altres cultures.
- Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura al comparar-la amb altres cultures.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.

Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera

- Valorar una llengua com a instrument de desenvolupament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural.
- Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, tot responsabilitzant-se d'aquesta autonomia.
- Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenvolupament intel·lectual.
- Valorar la competència plurilingüe.

Desenvolupar actituds que afavoreixen l'èxit de l'aprenentatge

- Desenvolupar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.
- Desenvolupar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.

- Appreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius d'aprenentatge.
- Tractar de reduir els impediments psicològics (estrés, por al ridícul, timidesa, etc.) que obstaculitzen la comunicació.
- Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.
- Valorar la importància de "sobreviure" comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no-lingüístics) a l'abast del parlant.
- Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.
- Desenvolupar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com puntualitat, constància i mètode en el treball.

5. CRITERIS D'AVUACIÓ

L'avaluació serà contínua i si és el cas, final. L'avaluació contínua es reflectirà en qualificacions, detallades per activitats de llengua (comprensió de textos escrits, comprensió de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, producció i coproducció de textos orals i mediació), que l'alumnat obtindrà al llarg del curs. El/la professor/a de cada grup haurà d'arreglar, en almenys dos dates diferents distribuïdes periòdicament al llarg del curs acadèmic, les dades d'evolució i seguiment de cada una d'aquestes activitats de llengua i introduirà els resultats a ITACA, de manera que les qualificacions parcials del curs que conformen l'avaluació contínua estaran disponibles per a la consulta de l'alumnat a *Webfamília*.

5.1. En cursos no conduents a certificació

L'alumnat matriculat en els cursos no conduents a PUC disposarà de dos convocatòries, una al maig i una altra al juny. L'avaluació ordinària dels cursos no conduents a la prova de certificació tindrà lloc del 21 al 27 de maig de 2025, dins de l'horari lectiu de l'alumnat. Les proves corresponents a l'avaluació extraordinària de tots els cursos no conduents a es realitzaran entre els dies 23 i 30 de juny de 2025. En la convocatòria extraordinària l'alumnat s'examinarà només de les activitats de llengua no superades al maig.

L'alumnat de l'últim curs d'A2 que haja superat el curs a través de l'avaluació contínua o la prova final establerta pel departament didàctic corresponent obtindrà el certificat de nivell Bàsic A2 i podrà promocionar al primer curs del nivell Intermedi B1. Per a obtenir la qualificació final d'APTE i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65 %. En la convocatòria extraordinària, l'alumnat *NO APTE* en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o l'alumna no s'haja presentat a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 65 %, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de *NO PRESENTAT*. En el cas

que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

L'alumnat matriculat en els cursos no conduents a PUC podrà promocionar al nivell següent a través de l'avaluació contínua o la superació de la prova que establisca cada departament didàctic amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% en cada activitat de llengua i un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. En la convocatòria extraordinària, l'alumnat *NO APTE* en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60 %. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o l'alumna no s'haja presentat a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50 % i inferior al 60 %, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de *NO PRESENTAT*. En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

L'alumnat dels cursos no conduents a PUC podrà presentar-se a les proves de certificació de l'idioma que estiga cursant. Per a poder participar en la prova de certificació haurà de formalitzar la inscripció en la prova en la forma i les dates que s'anunciaran. L'alumnat dels cursos no conduents a PUC podrà presentar-se a les proves de certificació de l'idioma que estiga cursant. Per a poder participar en la prova de certificació haurà de formalitzar la inscripció en la prova en la forma i les dates que s'anunciaran.

5.2. En cursos conduents a certificació

L'alumnat matriculat en els cursos conduents a PUC disposarà d'una sola convocatòria per a l'avaluació del curs que tindrà lloc del 21 al 27 de maig de 2025, dins de l'horari lectiu de l'alumnat.

L'alumnat matriculat en els cursos conduents a PUC podrà promocionar al nivell següent a través de l'avaluació contínua o la superació de la prova que establisca cada departament didàctic amb una puntuació mínima d'un 50% en cada activitat de llengua i un percentatge de puntuació total d'un 60%, sense presentar-se a les proves de certificació però sense obtindre la corresponent certificació. Per a obtindre el certificat d'eixe nivell haurà de superar la prova de certificació. Per a poder participar en la prova de certificació haurà de formalitzar la inscripció en la prova en la forma i les dates que s'anunciaran. Aquesta inscripció estarà exempta del pagament de taxes. Disposarà de dues convocatòries, una al juny i una altra al setembre.

La prova de certificació consta de 5 parts, corresponents a les 5 activitats de llengua (comprensió de textos escrits, comprensió de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, producció i coproducció de textos orals i mediació). Caldrà superar cadascuna de les cinc activitats de llengua amb una puntuació mínima del 50%. Per a superar la Prova de Certificació serà necessari obtindre una puntuació mínima corresponent al 65% de la puntuació total de la prova. Per a la convocatòria de setembre, se seguirà allò establert en la certificació d'A2 (vegeu punt 15).

6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

Les mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials estan

orientades a respondre a les necessitats concretes de l'alumnat i a la consecució dels objectius de l'etapa educativa.

L'elaboració de les propostes pedagògiques per part dels centres educatius ha de tindre en compte l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials, l'accés de tot l'alumnat a l'educació comuna i ha d'arbitrar mètodes que tinguen en compte els diferents ritmes d'aprenentatge..

Per part seua, les administracions educatives regulen les mesures adequades per a l'atenció de l'alumnat que presente dificultats específiques d'aprenentatge o integració en l'àmbit escolar, alumnat amb altes capacitats intel·lectuals i alumnat amb necessitats educatives especials. Entre aquestes mesures es troben:

- les adaptacions del currículum
- la integració de matèries en àmbits
- els agrupaments flexibles
- els desdoblaments de grups.
- l'oferta de matèries específiques
- els programes de reforç i de tractament personalitzat
- els programes de millora de l'aprenentatge i el rendiment (PMAR).

Seguint les directrius establides pel Ministeri d'Educació i Formació Professional, les administracions educatives autonòmiques elaboren plans d'atenció a la diversitat amb la finalitat de posar en marxa mesures i actuacions educatives que permeten el màxim ajust dels processos d'ensenyament-aprenentatge a les característiques de tot l'alumnat. En aquests plans es contemplen tant mesures ordinàries com mesures de caràcter extraordinari.

7. FOMENT DE LA LECTURA

En el Departament d'Italià, considerem la lectura una ferramenta clau per a l'aprenentatge de l'idioma i una finestra oberta cap a la cultura italiana, la seua història i la seua diversitat. El nostre objectiu és fomentar l'interés i l'hàbit lector, no sols per a millorar les competències lingüístiques dels estudiants, sinó també per a oferir-los una experiència enriquidora que els connecte amb la literatura i el pensament italians. Per a això, desenrotllem una sèrie d'estratègies i activitats dirigides a promoure l'amor per la lectura.

Ús de la Biblioteca Escolar

La biblioteca juga un paper essencial en la nostra programació. Comptem amb una col·lecció creixent de llibres en italià que abasta des de lectures graduades, adaptades a diferents nivells, fins a obres d'autors italians contemporanis i clàssics. Convidem als estudiants a explorar estos recursos durant tot el curs, fomentant la consulta i el préstec de llibres.

Presentacions de Llibres

El departament organitzem presentacions de llibres en les quals algun autor presenta la seua obra en italià, proporcionant un context cultural i lingüístic. Els estudiants són

animats a participar activament, compartir les seues impressions i debatre sobre els temes de l'obra. Amb estes presentacions, busquem despertar la seua curiositat i proporcionar-los ferramentes per a interpretar textos i acostar-se a l'anàlisi literària en italià.

Activitats d'Aula: Discussió i Comentari de Lectures Proposades

A l'aula, dediquem moments específics a comentar i analitzar les lectures proposades, adaptades al nivell de cada grup. Estes activitats inclouen debats, treballs en grup i presentacions en les quals els estudiants compartixen la seua experiència lectora i reflexionen sobre els temes tractats en els textos. L'objectiu és convertir la lectura en una activitat interactiva i participativa, en la qual els estudiants se senten motivats a expressar les seues idees i opinions, millorant les seues habilitats de comprensió i expressió en italià.

Amb estes accions, aspirem al fet que la lectura en italià siga una experiència atractiva i accessible, i al fet que els nostres estudiants desenrotllen tant les seues competències lingüístiques com un profund interès per la cultura i literatura italianes.

8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

El departament d'italià proporcionarà als alumnes les eines necessàries per a la comprensió tant de textos escrits i com de textos orals, a través de les noves tecnologies. Així mateix, es fomentarà l'ús de les Tic a l'aula, mitjançant la utilització dels recursos disponibles online, en tots els nivells i cursos, incorporant l'ús d'Internet per a accedir a qualsevol recurs d'ensenyament en tan sols un clic. D'aquesta manera, el departament ofereix als alumnes estratègies d'aprenentatge que tenen en compte la constant evolució i el desenvolupament tecnològic en l'estudi d'una L2.

9. RECURSOS DIDÀCTICS

Els recursos utilitzats pel departament d'italià són de diferent naturalesa: bibliogràfics (bé per al professorat o per a l'alumnat. Vegeu material aconsellats), audiovisuals, informàtics, visites de docents convidats a l'aula, eixides del centre, etc.

La categorització d'aquests recursos és la següent:

1. Materials (llibres de textos, llibres de lectures, fotocòpies, blocs, fotos, cançons, pel·lícules, vídeos, jocs, etc.)
2. Espais: l'aula habitual o altres espais del centre o qualsevol altre tipus d'espais externs
3. Materials didàctics, tant d'ús del professor com dels alumnes
4. Humans: possibilitat de col·laboració d'altres persones (especialistes, guies, estudiants Erasmus, etc.).

En la selecció de recursos es tindrà en compte la gran diversitat d'interessos i capacitats que sempre existeixen a l'aula, de tal forma, que es puguen utilitzar materials diferents en funció aquestes motivacions, interessos o capacitats dels alumnes. En definitiva, els docents que conformen el departament d'italià acomodaran els recursos i el desenvolupament de les Unitats Didàctiques a les característiques de l'alumnat.

S'organitzaran els recursos materials de manera que s'afavorisca la seua utilització per part de l'alumnat de la manera més autònoma possible.

10. ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES

Al llarg del present curs escolar es realitzaran tres activitats complementàries:

-"Il segreto di Raffaella", espectacle a càrrec de l'actor Simone Negrin, el 19 de desembre a les 17 hores, amb una duració de 2 hores;

-la presentació d'un llibre a càrrec de l'escriptor Paolo *Bernetti, amb una duració e una hora, en el segon trimestre del curs;

-un viatge a Itàlia organitzat per la professora Carme Sanz Aleix.